

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS FOR UNDERGRADUATE
LIFE SCIENCE STUDENTS AT RANGSIT UNIVERSITY

โดย

ชนาวุฒิ วัฒนประดิษฐ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ
คณะบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2558

**ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS FOR UNDERGRADUATE
LIFE SCIENCE STUDENTS AT RANGSIT UNIVERSITY**

BY

TANAVUT WATCHANAPADIT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR**

**THE DEGREE OF MASTER OF MANAGEMENT IN ENTREPRENEURSHIP
FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2015

วิทยานิพนธ์เรื่อง

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

โดย

ธนาวุฒิ วัจนประดิษฐ์

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2558

รศ.สมจิตร ล้วนจำเริญ
ประธานกรรมการสอบ

ดร.ณกมล จันท์รัมย์
กรรมการ

ผศ.ดร.รุจภา แพ่งเกษร
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

7 มิถุนายน 2559

Thesis entitled

**ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS FOR UNDERGRADUATE
LIFE SCIENCE STUDENTS AT RANGSIT UNIVERSITY**

by

TANAVUT WATCHANAPADIT

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Management in Entrepreneurship

Rangsit University

Academic Year 2015

Handwritten signature of Somchit Luanchamroen in black ink.

Assoc.Prof. Somchit Luanchamroen
Examination Committee Chairperson

Handwritten signature of Nakamol Chansom in black ink.

Nakamol Chansom, Ph.D.
Member

Handwritten signature of Rujapa Paengkesorn in black ink.

Asst.Prof. Rujapa Paengkesorn, D.B.A.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

Handwritten signature of Vanee Sooksatra in black ink.

(Asst.Prof.Plт.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

June 7, 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของบุคคล และองค์กรต่างๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล คำแนะนำและคำปรึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าอย่างยิ่ง ส่งผลให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร. รุจภา แพ่งเกษร กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ รวมถึง รศ.สมจิตร ล้วนจำเริญ ประธานกรรมการสอบ และ ดร. ฌกมล จันทร์สม กรรมการ ที่ได้ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ได้สนับสนุนทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร รวมถึงคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ในการทำงานของผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ และบุคลากรของศูนย์ศึกษาวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิตทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก ให้การทำวิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์ในที่สุด

ประโยชน์ที่พึงได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบความดีนี้ให้กับทุกท่านที่มีส่วนสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ หากมีข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับ และขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ธนวุฒิ วัฒนประดิษฐ์
ผู้วิจัย

5710619 : สาขาวิชาเอก: การเป็นผู้ประกอบการ; กอ.ม. (การเป็นผู้ประกอบการ)

คำสำคัญ : คุณลักษณะ, ผู้ประกอบการ, มหาวิทยาลัย

ชนาวุติ วัฒนประดิษฐ์: คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต (ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS
FOR UNDERGRADUATE LIFE SCIENCE STUDENTS AT RANGSIT UNIVERSITY)
อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.รุจภา แพ่งเกษร, 110 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างของปัจจัยประชากรศาสตร์, คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต และเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ ที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 9 คณะ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การใช้สถิติเชิงพรรณนา การหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลโดยสรุป การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA T-test, F-test) เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างของทั้งโรงพยาบาลรัฐบาลและเอกชน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่ในคณะเทคนิคการแพทย์, ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2, ผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ไม่น้อยกว่า 15,000 บาท พบว่าปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลทำให้คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ด้าน ความกล้าเสี่ยง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน ความขยัน ความชำนาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

5710619 : MAJOR: ENTREPRENEURSHIP; M.M. (ENTREPRENEURSHIP)

KEYWORDS : CHARACTERISRICS, ENTREPRENEUR, UNIVERSITY

TANAVUT WATCHANAPADIT: ENTREPRENEURIAL CHARACTERISTICS FOR UNDERGRADUATE LIFE SCIENCE STUDENTS AT RANGSIT UNIVERSITY

THESIS ADVISOR: ASST.PROF.RUJAPA PAENGKESORN, D.B.A., 110 p.

The objective of this research is to identify demographic factors such as gender, age, faculty, year of study, and monthly income, to determine the entrepreneurial characteristics of undergraduate students who major in health science curricula of Rangsit University and to verify the hypothesis that demographic background influences the entrepreneurial characteristics. The research samples were 400 internal security operations command officials. The questionnaires were used as the tool of data collection. The data was analyzed via descriptive statistic which are frequency, percentage, mean and standard deviation to describe and summarize overall data. Analysis of variance (ANOVA T-test, F-test) was used for study the difference between independent variables and dependent variable. Statistical significance was set at 0.05.

The results showed that most of the samples were female, the aged 20 years old, the majority of subjects were studying in faculty of Medical Technology, studying second year, Parents' occupation were private company employees and low income than 15,000 baht. Personal factor related with influencing the entrepreneurial characteristics of life science students at Rangsit university differentiated each other.

Student's Signature.......... Thesis Advisor's Signature..........

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานงานวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย	6
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	10
2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ	10
2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะ	13
2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะลักษณะผู้ประกอบการ	14
2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ประกอบการ	19
2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ	20
ธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ	
2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	26
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต	28
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
3.1 ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง	40
3.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	40
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3.4 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	43
3.5 การรวบรวมข้อมูล	44
3.6 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	44
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
4.2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต	51
4.3 การทดสอบสมมติฐาน	59
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
5.1 สรุปผลการวิจัย	83
5.2 อภิปรายผล	85
5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	87
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	88
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	94
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	95
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	102
ภาคผนวก ค แสดงผลการตรวจสอบเครื่องมือ	104

สารบัญ (ต่อ)

ประวัติผู้วิจัย

หน้า

110

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 คุณลักษณะในด้านต่างๆ	13
3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ	42
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	47
4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	48
4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา	48
4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	49
4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	50
4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้	50
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความกล้าเสี่ยง	51
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	52
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความทะเยอทะยาน	53
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความขยัน	54
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความซำนาญ	55
4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	56
4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความรับผิดชอบ	57
4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะ ด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤติ	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	59
4.16 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอายุ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	61
4.17 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านคณะที่ศึกษา กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	65
4.18 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านชั้นปี กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	70
4.19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพผู้ปกครอง กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	74
4.20 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านรายได้ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	79

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

6

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการเกิดขึ้นของผู้ประกอบการหน้าใหม่อย่างมากมายในประเทศไทย และอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการในไทยยังสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากสถานะเศรษฐกิจ สังคม ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงค่านิยมของความต้องการเป็นนายตนเอง ความต้องการมีธุรกิจส่วนตัว ของประชากรรุ่นใหม่ หรือ New Generation ที่ไม่ชอบที่จะทำงานประจำ รวมไปถึงการสนับสนุนจากภาครัฐในการช่วยเหลือผู้ประกอบการหน้าใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเงินทุน หรือแหล่งกระจายสินค้าในการดำเนินธุรกิจประเภทขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs (Small and Medium Enterprise) ซึ่งเป็นการดำเนินธุรกิจที่มีความเป็นอิสระในการเป็นเจ้าของ มีการดำเนินงานง่ายโดยเจ้าของเพียงคนเดียว หรือกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่คนเท่านั้นก็สามารถประกอบธุรกิจ SMEs ได้แล้วนั่นเอง และในปัจจุบัน SMEs นั้นเป็นหนึ่งในปัจจัยในการขับเคลื่อนการค้า และเศรษฐกิจไทยในเติบโตขึ้นอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าการจะเริ่มต้นธุรกิจอะไรก็ตามในทุกวันนี้ทำได้ไม่ยากนัก โดยในบางครั้งความต้องการเป็นผู้ประกอบการอาจเกิดขึ้นตั้งแต่อายุยังน้อย โดยผู้ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการสามารถเลือกเรียนในสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนทางด้านธุรกิจ หรือ คณะบริหารธุรกิจ ซึ่งแทบทุกสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้นมีการเปิดสอนในหลักสูตรดังกล่าวอยู่แล้ว และในบางมหาวิทยาลัยยังได้มีการเปิดสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการมาเพื่อบุคคลที่สนใจ โดยเฉพาะโดยมีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ไปจนถึงระดับปริญญาเอก ซึ่งในทุกๆ หลักสูตร ก็จะมีการสอดแทรกการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่ดี เหมาะสมต่อการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต แต่ในความเป็นจริงไม่ได้มีแค่บุคคลที่จบจากคณะทางด้านธุรกิจเท่านั้นที่เข้ามาเป็นผู้ประกอบการ หรือมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการ ผู้ที่กำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาอื่นก็เริ่มมีความต้องการเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น และหลายรายก็ประสบความสำเร็จกับธุรกิจที่ตนเองทำ สร้างรายได้อย่างมากมาย โดยที่ไม่มีความรู้ทางด้าน การ

บริหารธุรกิจเลยด้วยซ้ำ และในหลายๆครั้งบุคคลเหล่านั้นก็มักจะเลือกศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทางด้านธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาต่อในหลักสูตร MBA (Master of Business Administration) หรือหลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาการเป็นผู้ประกอบการของมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นต้น

และเมื่อพูดถึงเรื่องการเป็นผู้ประกอบการแล้วนั้น หลายคนอาจไม่เคยนึกถึงบุคคลที่กำลังศึกษา หรือสำเร็จการศึกษาจากคณะทางสายวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายวิทยาศาสตร์ สุขภาพซึ่งมักจะถูกมองว่าเป็นวิชาชีพ และไม่มีความเกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการเลย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น เพราะมีหลายๆ คนที่สำเร็จการศึกษาจากสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ นั้น ออกมาเป็นผู้ประกอบการมากมายโดยดำเนินธุรกิจทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ เรียนมาเลยก็ได้ เช่น การเปิดบริษัทดำเนินธุรกิจด้านยา เครื่องมือแพทย์ การเปิดคลินิก โรงพยาบาล หรือในบางครั้ง อาจทำธุรกิจอื่นที่ตนเองรักและมีความสนใจเช่น ร้านอาหารสปา เป็นต้น และมี ผู้สำเร็จการศึกษาจากสายวิทยาศาสตร์สุขภาพจำนวนไม่น้อยเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางด้าน บริหารธุรกิจ

ส่วนปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ประสบความสำเร็จได้ ผู้ประกอบการจำเป็นจะต้อง มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จ โดยคุณลักษณะที่ผู้ประกอบการหน้าใหม่ควรมีคือ มีความขยัน ทุ่มเท มุ่งมั่น ไม่กลัวความล้มเหลว มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีความคิดริเริ่ม คิดอย่างมีระบบ มีการวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ รวมถึง การตัดสินใจที่เด็ดขาดในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และมีความรับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนในหลักสูตรทาง สายวิทยาศาสตร์สุขภาพมากกว่า 30 ปี โดยมีคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพเปิดทำการสอนอยู่ทั้งสิ้น 9 คณะได้แก่ 1) วิทยาลัยแพทยศาสตร์ 2) คณะทันตแพทยศาสตร์ 3) คณะเภสัชศาสตร์ 4) คณะ พยาบาลศาสตร์ 5) คณะเทคนิคการแพทย์ 6) คณะกายภาพบำบัด 7) คณะแพทย์แผนตะวันออก 8) คณะทัศนมาตรศาสตร์ และ 9) คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งล้วนผลิตบัณฑิตมาและหลายรุ่นและมี บุคคลที่สำเร็จการศึกษาการศึกษาจากคณะดังกล่าวข้างต้นออกมาประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือก้าว เข้ามาเป็นผู้ประกอบการอย่างเต็มตัว โดยที่บุคคลเหล่านั้นล้วนมีความแตกต่างกันในด้านความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะส่วนบุคคล จากสาเหตุนี้เองทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะในการ เป็นผู้ประกอบการจากของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัย รังสิตว่าตรงกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จหรือไม่

งานศึกษาวิจัยครั้งนี้มีที่มาจากงานวิจัยเรื่องคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต (ศศิเพ็ญ ใจเย็น, 2554) โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่สายวิทยาศาสตร์สุขภาพ ทั้ง 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยรังสิต โดยใช้ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มาทำการวิจัย เพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่จะทำให้นักศึกษานั้นประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจใดๆ ก็ตาม เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ รวมถึงเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ และคุณลักษณะของผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างอื่น และเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ให้มีการปรับการเรียนการสอน เพื่อให้รองรับการเข้ามาศึกษาต่อของบุคคลที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุคณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้ต่อเดือน
- 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต
- 3) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

1.3 สมมุติฐานงานวิจัย

ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลทำให้คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ด้าน ความกล้าเสี่ยง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน ความขยัน ความชำนาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 9 คณะ ได้แก่ 1) วิทยาลัยแพทยศาสตร์ 2) คณะทันตแพทยศาสตร์ 3) คณะเภสัชศาสตร์ 4) คณะพยาบาลศาสตร์ 5) คณะเทคนิคการแพทย์ 6) คณะกายภาพบำบัด 7) คณะแพทย์แผนตะวันออก 8) คณะทัศนมาตรศาสตร์ และ 9) คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

คุณลักษณะของผู้ประกอบการประกอบด้วย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความชำนาญ ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน ความขยัน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และความสามารถในการหาโอกาสในวิกฤต

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษา 6 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2558 - เมษายน 2558

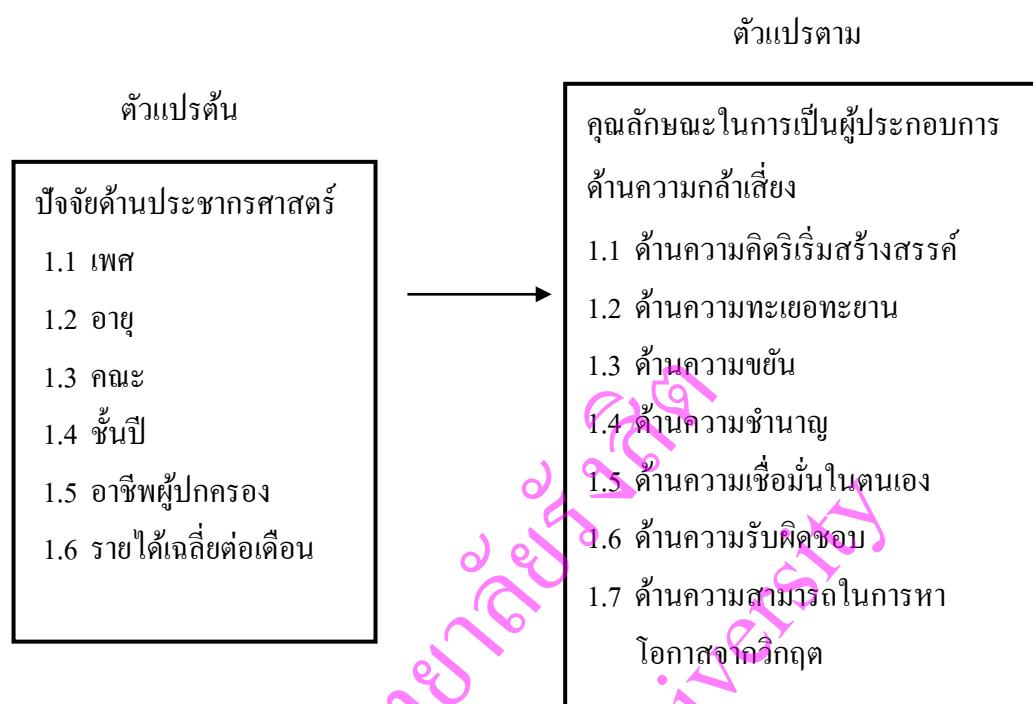
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทราบถึงปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาลักษณะและบุคลิกภาพเพื่อให้พร้อมต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในอนาคต

2) ทราบคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิตเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรทางสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและหลักสูตรของการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

3) ทราบปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ ที่แตกต่างกันเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการนำผลการวิจัยที่ได้ไปทำการศึกษาต่อและเปรียบเทียบกับผลของงานวิจัยที่ใกล้เคียงกันที่ใช้กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันเพื่อให้ทราบถึงคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

1.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย

รูปที่ 1.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง คุณลักษณะที่ประกอบด้วยด้านความกล้าเสี่ยง ความมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความความทะเยอทะยาน ความความขยัน ความชำนาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่คิดริเริ่มดำเนินธุรกิจใดๆก็ตามขึ้นมาเป็นของตนเองมีการวางแผนการดำเนินงานและดำเนินธุรกิจทุกด้านด้วยตนเองหรือในรูปแบบบริษัทโดยยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพื่อมุ่งหวังผลกำไรที่เกิดจากผลการดำเนินงานของธุรกิจตนเอง

วิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง การศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่มุ่งเน้นถึงการเข้าใจ ร่างกายมนุษย์ โรคที่เกิดขึ้นของมนุษย์ การศึกษาทางพยาธิวิทยา เพื่อประโยชน์ในการรักษา วินิจฉัย ป้องกัน ส่งเสริมสุขภาพ

นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ หมายถึง บุคคลที่ลงทะเบียนและกำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีใน คณะดังต่อไปนี้ 1) วิทยาลัยแพทยศาสตร์ 2) คณะทันตแพทยศาสตร์ 3) คณะเภสัชศาสตร์ 4) คณะพยาบาลศาสตร์ 5) คณะเทคนิคการแพทย์ 6) คณะกายภาพบำบัด 7) คณะแพทย์แผนตะวันออก 8) คณะทันตมาตรศาสตร์ และ 9) คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ ของมหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี, ประเทศไทย

ธุรกิจ หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้มีการผลิตสินค้าและบริการ มีการซื้อขายแลกเปลี่ยน จำหน่าย และกระจายสินค้าและมีประโยชน์หรือกำไรจากกิจกรรมนั้น

ความกล้าเสี่ยง หมายถึง การกล้ายอมรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน ไม่ได้วางแผนเอาไว้ และการกล้าลงทำในสิ่งที่แปลกใหม่ และรับได้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดนอกกรอบ เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ บริหาร หรือเทคโนโลยีใหม่ รวมถึงการคิดวิธีในการแก้ปัญหา และ หาทางออกของปัญหา แนวทางใหม่ๆ

ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน หมายถึง ความต้องการที่จะทำให้งานบรรลุประสบความสำเร็จ รวมถึงความสามารถในการอดทนกับอุปสรรคที่จะเข้ามาขวางระหว่างทาง

ความขยัน หมายถึง การทำงานด้วยความทุ่มเท ไม่ย่อท้อ มีกระตือรือร้นและความเพียรพยายามเพื่อรับผิดชอบงานที่กำลังทำ

ความชำนาญ หมายถึง ความรู้และทักษะเฉพาะในด้านวิชาชีพหรือการประกอบกิจการด้านใดด้านหนึ่ง โดยสามารถนำความรู้ ความสามารถที่มีมาบูรณาการกับงานอื่นๆ ได้

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การกล้าตัดสินใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความมั่นใจ กล้าแสดงออก สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง พึ่งพาตนเอง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ

ความรับผิดชอบ หมายถึง แสดงออกถึงความเอาใจใส่ จดจ่อตั้งใจ มุ่งมั่นต่อหน้าที่การงาน และการเป็นอยู่ของตนเอง เพื่อให้บรรลุสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต หมายถึง ความสามารถในการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสเสมอ โดยความเปลี่ยนแปลงนั้นนำมาซึ่งความสำเร็จ รวมถึงการฉกฉวยโอกาสที่มีเพียงน้อยนิดมาใช้เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ใหม่ๆ หรือนำมาใช้ประโยชน์เพื่อต่อยอดกับงานอื่นๆ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมทฤษฎี แนวคิด และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต่างๆของการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเศรษฐศาสตรมหาวิทาลัยรังสิตเพื่อที่จะสามารถกำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปร ตลอดจนเพื่อเป็นรากฐานในการตั้งสมมติฐานทางการวิจัย โดยมีลำดับหัวข้อดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

2.1.1.1 ความหมายของผู้ประกอบการ

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะ

2.1.2.1 ทฤษฎีเชิงคุณลักษณะ

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะลักษณะผู้ประกอบการ

2.1.3.1 คุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ประกอบการ

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะสาขาเศรษฐศาสตรมหาวิทาลัยรังสิต

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

2.1.1.1 ความหมายของผู้ประกอบการ

ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษของเว็ปเตอร์ (Webster Dictionary, 1966) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร นอกจากนี้แล้ว ยังมีนักวิชาการในแขนงต่างๆ ยังให้คำจำกัดความของคำว่าผู้ประกอบการไว้ในหลายมุมมอง ดังตัวอย่างที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

เอ็ดมพร วงศาโรจน์ (2522 : 45) ได้ให้ความหมายในเชิงการจัดการและการตลาดว่า ผู้ประกอบการ คือ ผู้ที่ต้องทำหน้าที่ในการตัดสินใจว่าผลิตสินค้าอะไร จำนวนเท่าใด ใช้เทคนิคการผลิตอย่างไร ผลตอบแทนในการประกอบการคือกำไร ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของหน่วยผลิต โดยผู้ประกอบการอาจเป็นเจ้าของเงินทุน เป็นเจ้าของหน่วยผลิต เป็นเจ้านักประดิษฐ์ไปพร้อมๆ กับการเป็นผู้ประกอบการก็ได้ บทบาทที่สำคัญของผู้ประกอบการตามแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ก็คือการนำสิ่งประดิษฐ์คิดค้นใหม่ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ และเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต

วินิจ วีรยางกูร (2528) ให้ความหมายของผู้ประกอบการว่า หมายถึง ผู้ที่มีความคิดที่จะดำเนินธุรกิจ ทำการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมา และคอยระคับประคองให้ธุรกิจที่ตั้งขึ้นมานั้นมีการเจริญเติบโต

นิมิต นนทพันธุ์วาทย์ (2528 : 14-20) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า ผู้ประกอบการ คือ ผู้เป็นเจ้าของธุรกิจที่มองเห็น โอกาสที่จะทำกำไร โดยการผลิตสินค้าชนิดใหม่ขึ้นมาเสนอขายในตลาด คายการนำเอาขบวนการผลิตใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเดิมเข้ามาใช้ หรือด้วยการปรับปรุงองค์กร ผู้ประกอบการเป็นผู้แสวงหาเงินทุนรวบรวมปัจจัยในการผลิต และการจัดการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ผุสดี รุมาคม (2537 : 29) ผู้ประกอบการ เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในระบบ เศรษฐกิจแบบทุนนิยมเป็นบุคคลที่ค้นพบความคิดและโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ เป็นผู้ที่รวบรวม เงินทุนเพื่อจัดตั้งธุรกิจจัดระเบียบในธุรกิจและบริหารดำเนินงานของธุรกิจ เพื่อจัดหาสินค้าและ บริการให้แก่สาธารณชนความสำเร็จทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมากมาจากพลังและการประดิษฐ์ คิดค้นของผู้ประกอบการที่ดำเนินงานอยู่ในสภาพแวดล้อมของวิสาหกิจเอกชน

วิชิต วัชรานุกร (2540 : 111) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคล ซึ่งขายสินค้าหรือบริการในทางธุรกิจ หรือวิชาชีพ ไม่ว่าจะกระทำดังกล่าวจะได้รับประโยชน์หรือ ได้รับค่าตอบแทนหรือไม่และไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่

ธีรยุทธ วัฒนาสุภโชค (2542) ได้เสนอความหมายของผู้ประกอบการว่า คือบุคคลผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และจะต้องมีความ อดทน มุ่งมั่น กล้าตัดสินใจ และกล้าเสี่ยงในการที่จะนำความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ของตนเองนั้นมา ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลคุ้มค่าเชิงพาณิชย์

ชูชัย สมิทธิไกร (2548 : 257) ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลผู้จัดตั้งและบริหาร วิสาหกิจของตนเองโดยมีอิสระและความเสี่ยงในการประกอบการ รวมทั้งโอกาสในการทำกำไรจาก วิสาหกิจนั้น

บาช (Bach, 1971 : 294) ให้ความหมายว่า ผู้ประกอบการ คือบุคคลที่ทำการผลิตได้ มากกว่าส่วนที่ตนเองจะบริโภค หรือเป็นบุคคลผู้ทำการตัดสินใจภายในองค์กรการธุรกิจว่าจะผลิต สินค้าหรือบริการชนิดใด เป็นจำนวนเท่าใด จะขายอย่างไร ด้วยราคาเท่าไร จะใช้เงินอย่างไร เป็น ค่าอะไรบ้าง ตลอดจนทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือขยายกิจการ

มิลเลอร์และราเวลล์ (Miller and Ravell, 1993) ได้ให้คำนิยามของการเป็นผู้ประกอบการไว้ว่า ความเป็นผู้ประกอบการ เป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมแล้วมองหาช่องทางใหม่ๆสู่ตลาดเพื่อเอาชนะคู่แข่งให้ได้ในทุกสถานการณ์ โดย องค์กรประกอบสำคัญของความเป็นผู้ประกอบการมี 7 ประการ คือ

- 1) การริเริ่มและการขยายธุรกิจ
- 2) การริเริ่มสิ่งใหม่ๆในธุรกิจ

- 3) การรับรู้ควบคุมตนเอง
- 4) การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ
- 5) มุมมองทางธุรกิจ
- 6) การยอมรับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน
- 7) ความเป็นอิสระ สร้างสรรค์ มีมุมมองที่เอื้อต่อการจัดหาทรัพยากรใหม่

Kuratko and Hodgetts (1986) ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้จัดตั้งองค์การเป็นเจ้าของบริหารงานและยอมรับความเสี่ยงทางธุรกิจ

George and Jones (1999) ผู้ประกอบการ คือบุคคลที่มองเห็นโอกาสและสามารถนำทรัพยากรที่มีจำกัดมาสร้างสรรค์หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ เพื่อจุดประสงค์ในการขายสินค้าและบริการ โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาและบริหารธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไรในระยะยาวรวมทั้งประคับประคองธุรกิจที่ตั้งขึ้นมานั้นให้มีการเจริญเติบโต ผู้ประกอบการจะเป็นเจ้าของกิจการมีอำนาจในการตัดสินใจและมีบทบาทในการเป็นผู้นำขององค์กร

จากความหมายของผู้ประกอบการที่ได้รวบรวมไว้ข้างต้น ทำให้ทราบถึงนิยามความหมายของผู้ประกอบการในหลายแง่มุม ทั้งในเชิงเศรษฐศาสตร์และในเชิงจิตวิทยา โดยจะแตกต่างกันไปในประเด็นของบทบาทหน้าที่ แต่ทั้งหมดนี้ก็จะเห็นได้ว่า ความหมายดังกล่าวข้างต้นล้วนแล้วแต่เน้นที่ตัวบุคคลเป็นผู้ดำเนินการในกิจการต่างๆเป็นหลัก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่ก่อตั้งองค์กรเป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนและดำเนินกิจการโดยยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ เพื่อผลกำไรและความพอใจ หรือเป็นผู้กระตุ้นในการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ โดยเป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการค้นหา มีการวางแผนอย่างรอบครอบ และตัดสินใจตามกระบวนการประกอบกิจการ รวมทั้งผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ทำงานอย่างสร้างสรรค์ มีมุมมองในแง่ที่ติดตามพันธะในการจัดสร้างแหล่งทรัพยากรใหม่หรือนำความสามารถเก่าไปรวมกันเป็นลักษณะใหม่ เพื่อเป้าหมายในการสร้างสรรค์ความมั่งคั่งแก่กิจการ

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

2.1.2.1 ทฤษฎีเชิงคุณลักษณะ

สมยศ นาวิการ (2543 : 161-166) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเชิงคุณลักษณะ (Trait Theories) สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 คุณลักษณะในด้านต่างๆ

ประเภท	คุณลักษณะในด้านต่างๆ
คุณลักษณะทางร่างกาย	อายุ รูปร่าง ส่วนสูง น้ำหนัก
ภูมิหลังทางสังคม	การศึกษา สถานภาพทางสังคม ความคล่องตัว
สติปัญญา	สติปัญญา ความสามารถ คุณพินิจ ความรู้ ความเด็ดขาด การผู้คล่องแคล่ว
บุคลิกภาพ	ความก้าวร้าว ความตื่นตัว การครอบงำ ความกระตือรือร้น ความสนใจภายนอก ความเป็นตัวของตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ ความซื่อสัตย์ ความเชื่อมั่นตนเอง
คุณลักษณะทางงาน	ความต้องการความสำเร็จ ความต้องการความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่ม ความพากเพียร ความใจกล้า การมุ่งมั่น
คุณลักษณะทางสังคม	ความนิยมแพร่หลาย ทักษะทางความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความดึงดูด ความร่วมมือ ความมีเกียรติ การมีไหวพริบ การชอบสังคม การพูด

ที่มา : สมยศ นาวิการ (2543 : 163)

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกและลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ประณม จันทิม (2537: 31) ได้สัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่ประสบความสำเร็จ และได้สรุปข้อคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของผู้ประกอบการอาชีพอิสระว่า

- 1) ต้องค้าขายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- 2) ต้องไม่เอาเปรียบลูกค้า
- 3) ต้องต้อนรับลูกค้าเป็นอย่างดี
- 4) ต้องรู้จักคบคนเพื่อนที่ดี
- 5) ต้องมีความมั่งคั่ง
- 6) ต้องรู้จักอดออม
- 7) ต้องรู้จักช่วยเหลือสังคมให้เจริญ
- 8) ต้องมีความมานะอดทน

ถาวร ศรีสุขะโต และธนะเวช ศรีสุขะโต (2543) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของผู้เริ่มประกอบกิจการ ว่ามีลักษณะดังนี้ มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูง มีความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง เป็นนักแก้ปัญหาเป็นผู้นำโดยธรรมชาติหลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์ มีความกระตือรือร้นสูง มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นบุคคลที่ทำงานหนักเห็นความสำคัญของงานและได้กล่าวถึง บุคลิกลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จดังนี้ เป็นนักวิเคราะห์โอกาสชอบค้นคว้าแสวงหาโอกาสไปสู่ความสำเร็จ เป็นนักแก้ปัญหา เป็นนักคิดที่มีเหตุผลเป็นนักบริหารตามวัตถุประสงค์เป็นพนักงานและเป็นนักควบคุม

เดวิด แมคแคลแลน (อ้างถึงในอรพิน สันติธีรากุล, 2543) ได้กำหนดตัวบ่งชี้คุณลักษณะและพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้ประกอบการดังนี้ 1) ความกล้าหาญ 2) การมุ่งปฏิบัติ 3) การมุ่งในความสำเร็จ 4) การมองเห็นโอกาส 5) การเสี่ยงในอัตราปานกลาง 6) การตั้งเป้าหมาย 7) การมองในระยะยาว 8) การตั้งเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง 9) การยึดมั่นในความเป็นจริง 10) แรงจูงใจและพลัง 11) ความแน่วแน่ในความคิด 12) การพึ่งตนเอง 13) ความเป็นอิสระ 14) ความมั่นใจในตนเอง 15) การชื่นชมในความสามารถตนและเชื่อมั่นในตน 16) การสนองต่อความล้มเหลว 17) นิสัยการแก้ปัญหา 18) ความไม่ย่อท้อในการแก้ปัญหา 19) ความอดทนต่อความคลุมเครือและความไม่แน่นอน

ซูซีย์ สมิททริโก (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยไทย พบว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) กล้าเสี่ยง
- 2) ความยืดหยุ่น
- 3) มนุษยสัมพันธ์
- 4) ใฝ่ความสำเร็จ
- 5) การจัดการกับความล้มเหลว
- 6) แรงจูงใจและพลัง
- 7) วิสัยทัศน์และเป้าหมาย
- 8) การแสวงหาข้อมูล
- 9) ความคิดสร้างสรรค์
- 10) ความเชื่อมั่นในตนเอง
- 11) กล้าริเริ่มและรับผิดชอบ
- 12) การแสวงหาโอกาส
- 13) ความซื่อสัตย์สุจริต
- 14) คุณลักษณะโดยรวม

Longnecker and Charles (1991) ได้กล่าวถึงลักษณะความเป็นผู้ประกอบการว่า ไม่สามารถระบุชี้ชัดให้คำจำกัดความเฉพาะเจาะจงได้แต่ควรประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก คือ

- 1) มีความต้องการประสบความสำเร็จสูง (High Need for Achievement)
- 2) กล้าเสี่ยง (Willing to Take Risk)
- 3) มีความมั่นใจ (Self Confidence)
- 4) มีความต้องการแสวงหาความปลอดภัย (A Need to Seek Refuge)

Bygrave (1989) ซึ่งได้ชี้ลักษณะที่สำคัญของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จดังนี้

- 1) Dream: ผู้ประกอบการต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลประกอบไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ใหม่ที่จะนำไปสู่การพัฒนาในธุรกิจต่อไป
- 2) Decisiveness: ผู้ประกอบการต้องมีความกล้าตัดสินใจรวมถึงมีวิจารณญาณที่แม่นยำ
- 3) Doer: มีการตัดสินใจอย่างเด็ดขาดแม่นยำและมีความสามารถในการสั่งการและนำแผนงานไปปฏิบัติได้อย่างฉับไว

4) Determination: มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้เสร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน

5) Dedication: สามารถทุ่มเทให้กับธุรกิจของตนได้อย่างเต็มที่บ่อยครั้งผู้ประกอบการจะต้องสละความสุขสบายส่วนตัวเพื่อมาทุ่มเทเวลาและความพยายามให้กับการพัฒนาธุรกิจของตน

6) Devotion: ผู้ประกอบการต้องมีความรักชอบธุรกิจของตนเป็นการเฉพาะตัวในอันที่จะทุ่มพึกและทุ่มเทกายใจลงไปเพื่อสร้างผลงานของตนเองให้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังและฝันเอาไว้

7) Details: ผู้ประกอบการต้องเป็นผู้ต้องสังเกต และใส่ใจรายละเอียดต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนการจัดธุรกิจใหม่

8) Destiny: ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่ไม่ยอมย่อท้อหรือยอมแพ้ต่อโชคชะตาที่มีความคิดว่าคุณเองต้องเป็นผู้กุมชะตาชีวิตและธุรกิจของตนเองไว้ในมือ

9) Dollars: ผู้ประกอบการโดยทั่วไปมิได้คาดหวังในเรื่องของผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินว่าจะเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นใจในการจัดตั้งธุรกิจของตนมองเพียงแค่ผลพลอยได้จากความสำเร็จของธุรกิจของตนมากกว่า

10) Distribute: ผู้ประกอบการควรที่จะมีการกระจายความรับผิดชอบและสร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของร่วมกับพนักงานที่มีความสามารถและความสำคัญกับธุรกิจของตน

Steinhoff and Burgess (1986, อ้างถึงในชนินทร์ ชุณหพันธรักษ์, 2541) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ที่จะประสบความสำเร็จในธุรกิจไว้ว่าควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

- 1) บุคลิกภาพส่วนบุคคลที่ดี
- 2) มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้าและมีความรู้เกี่ยวกับลูกค้าเป็นอย่างดี
- 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อแหล่งชุมชนที่กิจการตั้งอยู่
- 4) มีจรรยาบรรณทางธุรกิจและความรับผิดชอบต่อสังคม
- 5) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ
- 6) มีความเต็มใจในการดำเนินงานตามกฎหมายระเบียบของกิจการ

การมีบุคลิกภาพส่วนบุคคลที่ดีผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจควรมีบุคลิกภาพดังนี้

- 1) ชอบในการทำงานและทำงานอย่างเต็มความสามารถ
- 2) มีความคิดริเริ่มที่ดี
- 3) มีความสามารถในการจัดการ

- 4) มีความสามารถในด้านเทคนิค
- 5) มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร
- 6) มีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำ
- 7) มีความขยันและอดทน

Dess, Lumpkin and Taylor (2005) ได้นำเสนอปัจจัยของการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการเผชิญกับความเสี่ยงโดย 5 ปัจจัย ดังกล่าวสามารถใช้ในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจความหมายของแต่ละปัจจัย มีดังนี้

- 1) ความเป็นอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) หมายถึง ความเป็นอิสระในการทำงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อมุ่งหวังให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมายและวิสัยทัศน์ขององค์กร
- 2) การสร้างนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง ความพยายามที่จะนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ที่ได้จากทดลองหรือจากประสบการณ์ และการมีกระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ
- 3) การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง ลักษณะของการมองไปข้างหน้าเพื่อแสวงหาความเป็นผู้นำในตลาด เป็นการมองการณ์ไกลเพื่อแสวงหาโอกาส และความต้องการในอนาคต
- 4) ความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) หมายถึง ความพยายามในการแข่งขันกับคู่แข่งในธุรกิจมีลักษณะที่ขบต่อสู้อ หรือมีการตอบสนองต่อการแข่งขันที่รุนแรง เพื่อพัฒนาตำแหน่งของธุรกิจ หรือขจัดอุปสรรคคู่แข่งในตลาด
- 5) การเผชิญกับความเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง การตัดสินใจ และการปฏิบัติภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน หรืออาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

วรรณชัย แสงทอง (2550) กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของผู้ประกอบการต้องประกอบไปด้วย

- 1) มีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ (Willingness to Succeed) การเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องทั้งลงทุนและลงแรง ต้องทำงานหนักแทบไม่จะมีวันหยุด เพราะต้องวางแผน ตัดสินใจ ดำเนินการ แก้ไขปัญหาอยู่เกือบตลอดเวลา ลักษณะดังกล่าวนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว
- 2) มีความมั่นใจในตนเอง (Self – Confidence) คนที่เชื่อมั่นในตนเองจะเป็นคนที่มีกำลังใจให้ตนเองสูง ไม่กลัวที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรค จึงมี โอกาสสูงที่จะบรรลุกับความสำเร็จตาม

เป้าหมายที่วางไว้ คุณสมบัตินี้จะทำให้คนที่ทำงานด้วยหรือคนอื่นที่ เกี่ยวข้องมีความเชื่อมั่นตามไป ด้วย

3) มีแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจของตนเองอย่างชัดเจน (A Clear Business Idea) ผู้ประกอบการ จะต้องรู้ว่าตนเองกำลังอยู่ในธุรกิจอะไร ผลผลิตหรือบริการของตนคืออะไร ธุรกิจของ ตนเมื่อ เทียบกับคู่แข่งมีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไรบ้าง นอกจากนี้ยังต้องรู้ยุทธวิธีว่าทำอย่างไร ธุรกิจของตนจึง จะ ประสบความสำเร็จได้ เช่น รู้ว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้ผลผลิตหรือบริการของตนถูกใจ ผู้บริโภคได้มากกว่า มีคุณภาพมากกว่า เป็นต้น

4) มีแผนงานที่เป็นระบบ (The Business Plan) การมีเฉพาะแนวคิดทางธุรกิจที่ดีไม่ได้ยืนยัน ว่าผู้ประกอบการจะประสบความสำเร็จ แต่ควรจะมีแผน งานที่เป็นระบบด้วย แผนงานนี้ เรียกว่า แผนธุรกิจ ผู้ประกอบการจะต้องมีความสามารถในการสร้างแผน ธุรกิจ เพื่อชี้ให้เห็นว่า จะ ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร โดยใคร เมื่อใด ใช้เงินทุนเท่าใด จะได้ผลอย่างไร การมีแผน ธุรกิจที่ชัดเจน จะช่วยให้เราวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นอยู่และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต เหมือนมีแผนที่อยู่ใน มือทำให้ไม่หลงทาง

5) มีความสามารถในการบริหารการเงิน (Exact Control of Finances) ผู้ประกอบการเป็น จำนวนมากสร้างตัวขึ้นมาได้จากการใช้ทักษะด้านการตลาด หรือการผลิต แต่มักจะเลยไม่พัฒนา ทักษะในเรื่องบัญชีและการเงิน โดยมักจะโยนให้เป็นหน้าที่ของพนักงานบัญชี ซึ่งเป็นสาเหตุ หนึ่ง ที่ทำให้เกิดการรั่วไหลของเงินทุนในกิจการ ยิ่งเมื่อกิจการเติบโต ความซับซ้อนและปริมาณของ กิจกรรม ทางการค้ายิ่งมีมากขึ้น ผู้ประกอบการควรทราบว่ ขนาดที่แท้จริงของกิจการเป็นอย่างไร เช่น มีสินทรัพย์ ราย ได้ ต้นทุน ค่าใช้จ่าย กำไร เป็นอย่างไร ควรรู้วิธีการตรวจสอบฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจ การ จะได้รู้ปัญหาและหนทางแก้ไขปัญหาก่อนได้

6) มีความสามารถทางการตลาด (Targeted Marketing) ในยุคของการแข่งขันแบบนี้ ความสามารถทางการตลาดเป็นทักษะที่สำคัญที่จะทำให้กิจการอยู่รอดได้ ผู้ ประกอบการจะต้อง แสดงฝีมือด้านนี้ให้เห็นชัดเจนว่า ตนเองรู้วิธีการที่จะนำสินค้าหรือบริการเข้าสู่ตลาดให้ ประสบ ผลสำเร็จได้

7) มีความสามารถมองเห็นสภาพของการแข่งขันในอนาคตได้ (A Step Ahead of The Competition) ในการทำธุรกิจนั้น แนวคิดแผนงานมักกระทำกันในวันนี้ แต่การดำเนินงานจริงมักจะ เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีความไม่แน่นอน ดังนั้นผู้ประกอบการที่ดีจะต้องคาดการณ์ได้แม่นยำว่าสภาพ ตลาดและการแข่งขันจะ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และทำการวางแผนวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไว้ ล่วงหน้า ซึ่งถือว่าเป็นการเตรียมความพร้อม ไม่ได้รอคอยโอกาสทางธุรกิจเข้ามาเฉย ๆ

8) มีแหล่งสนับสนุนที่ดี (Management Support) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จนั้น มักจะเป็นบุคคลที่รู้จักเครือข่าย แหล่งสนับสนุนต่าง ๆ ที่มี ผลต่อธุรกิจของตน เช่น ผู้ประกอบการ อาวุโสที่อยู่ในธุรกิจเดียวกันที่สามารถสนับสนุนแนวคิด และวิธีการ แก้ไขปัญหาในลักษณะที่ คล้ายกัน สถาบันการเงินที่สามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเงินทุนและการขยายกิจการ เป็นต้น การ พัฒนาตนเองให้มีเครือข่ายกว้างขวางจะช่วยทำให้มีที่ปรึกษามากในการขอความสนับสนุนใน ด้าน ต่าง ๆ ในอนาคต

9) มีทักษะในการประสานงาน (Cooperation) ผู้ประกอบการควรทราบว่าตนเองไม่สามารถ รู้ทุกเรื่อง และทำทุกเรื่องด้วยตัวคนเดียวได้ โดยเฉพาะเมื่อ กิจการเริ่มขยายตัว การมีทักษะการ ประสานงานทั้งภายในกิจการ (กับพนักงานตนเอง) และกับภายนอกกิจการจะ ช่วยให้การดำเนินงาน เป็นไปได้อย่างราบรื่น ทักษะในการประสานงานนี้รวมถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การมี ทักษะใน การสื่อสาร การสั่งการ การมีภาวะการเป็นผู้นำ การถ่ายทอดงาน เป็นต้น

10) มีการจัดองค์กรที่เหมาะสม (Clear Company Structure) การจัดองค์กรที่เหมาะสมไม่ได้ หมายความว่าต้องมีโครงสร้างองค์กรเหมือนบริษัทใหญ่โดยทันที แต่ หมายถึงการมีสายการ บังคับบัญชาที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เหมาะกับขนาดของกิจการ และสามารถปรับเปลี่ยน ได้เป็นระยะ ๆ ตามขนาดขององค์กรที่เติบโตขึ้น

จากการรวบรวมความหมายของคุณลักษณะของผู้ประกอบการข้างต้นนั้นพบว่า คุณลักษณะที่จะทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกลายเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จได้นั้น บุคคลนั้นจำเป็นต้องมีคุณลักษณะ 8 ด้าน ดังนี้คือด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ด้านความทะเยอทะยาน ด้านความขยัน ด้านความชำนาญ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต

2.1.4 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ประกอบการ

ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นสภาพนิสัยจำเพาะคน เป็นแบบลักษณะเฉพาะบุคคล (Guilford, 1969 : 5) เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถอ่านหรือคาดคะเนการกระทำของแต่ละบุคคลในการที่จะกระทำพฤติกรรม หากตกไปอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง (Cattell, 1950 : 2) ส่วนในทางจิตวิทยาจะหมายถึง ผลรวมทั้งหมดของการกระทำ ความคิด ความรู้สึก ที่เป็นแบบฉบับของบุคคล หรือเป็นลักษณะส่วน

บุคคล และทำให้แต่ละบุคคลแตกต่างกัน (Benjamin, et al., 2003 : 414) ซึ่งเป็นแนวทางที่บุคคลแต่ละบุคคล ได้ตอบหรือมีปฏิกิริยาต่อสิ่งต่างๆที่อาจเป็นบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ ย่อมแตกต่างกันออกไป (Robbins, 1996 : 90)

ในด้านการแสดงออกของมนุษย์ตามบุคลิกภาพที่ปรากฏขึ้นนั้น การเลือกประกอบอาชีพถือเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของบุคลิกภาพเช่นเดียวกัน เนื่องจากความสนใจในอาชีพและความสามารถของแต่ละบุคคล รวมถึงความสามารถเฉพาะด้านในอาชีพ มีความแตกต่างกัน เป็นเหตุให้บุคคลประกอบอาชีพที่ต่างกัน นั่นคือการที่บุคคลได้ประกอบอาชีพตามที่ตนเองถนัดและสอดคล้องกับบุคลิกภาพ ตลอดจนความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับความสามารถในอาชีพ ย่อมทำให้บุคคลมีความสุขในการประกอบอาชีพ

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จ

ความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในมุมมองของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมจะมีความแตกต่างในเรื่องอารมณ์และแรงจูงใจเช่นเดียวกับในมุมมองของลูกค้า อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาจะพบว่า โดยทั่วไปนักธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จจะมีบุคลิกภาพเฉพาะบุคคลที่แน่นอน ได้มีกลุ่มนักจิตวิทยากลุ่มหนึ่งได้ทำการศึกษาผู้บริหารระดับหัวหน้าของธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จโดยใช้การตั้งคำถามและการทดสอบอย่างลึกซึ้ง และได้สามารถถอดองค์ประกอบของมิติการวัดนี้ได้ 8 ด้าน

1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ธงชัย สันติวงษ์ (2539 : 23) ได้ให้ความหมายของความคิดริเริ่มคือ การช่วยคิดริเริ่มของพนักงานทำคนภายในขอบเขตที่คนคนนั้นพึงมี จะเป็นพลังอันสำคัญที่จะทำให้องค์การเข้มแข็งขึ้น ตลอดจนแผนงานและเป้าหมายต่างๆ ก็จะถูกทำให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย

จรรยา ทองถาวร (2537 : 106) ได้ให้ความหมายของการสร้างสรรค์ หมายถึง มีความคิดและการกระทำที่สร้างสรรค์ไม่ใช่ความคิดที่คอยทำลายกลั่นแกล้ง ถ่วงหรือหน่วงเหนี่ยวความก้าวหน้าของผู้อื่น ไม่ใช่ตัวเราไม่ทำพอเห็นคนอื่นทำแล้วจะได้ดีคอยแกล้งคอยถ่วงหรือคอยทำลาย

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฏ์ (2537 : 30) ได้ให้ความหมายของการสร้างความคิดริเริ่มคือความคิดริเริ่มเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการปรับปรุงงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในการทำงานและนำความคิดที่ได้มานั้นมาใช้ในการปฏิบัติงานจริงความคิดริเริ่มอาจจะเกิดจากการจดจำในสิ่งที่ดีและนำมาปรับปรุงการหาเหตุผลการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขการเป็นคนชอบสงสัยการมีความคิดใหม่ๆ แปลกๆ เพื่อหาวิธีการที่ดีกว่า

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2543 : 34) หลักความคิดริเริ่มคือเปิดโอกาสให้ผู้ย่อยได้ใช้ความคิดริเริ่มของตนบ้าง ให้คนงานได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาขององค์กรเพราะฉะนั้นการช่วยคิดริเริ่มของคนงานทุกคนจะเป็นพลังอันสำคัญที่จะทำให้ห้องค์การเข้มแข็งขึ้นแผนงานและข้อเสนอต่างๆจะเป็นเครื่องช่วยให้คนแสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มดังกล่าวได้

กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถคิดนอกกรอบได้โดยไม่ซ้ำแนวทางกับผู้อื่นเคยปฏิบัติมาแล้วสายฝนให้ประสบความสำเร็จ

ยุดา รักไทย และสุภาวดี วิริยะประพันธ์ (2544 : 193) ได้ให้ความหมายของการคิดริเริ่ม คือการคิดริเริ่มทุกอย่างต้องมีการประเมินความเสี่ยง ประเมินขนาดและลักษณะธรรมชาติของงานความสามารถที่จะทำให้สำเร็จตามความคิดความเสี่ยงเฉพาะตัวและประเมินว่ากิจกรรมน่าจะทำก่อนให้เกิดผลอะไรนอกจากนี้บุคคลก็ต้องยืดหยุ่นที่จะทำให้ความคิดของตนเกิดเป็นโครงการด้วย

สรุปได้ว่า ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึงมีความคิดริเริ่มให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารและคิดค้นหาเทคนิคใหม่ๆ ให้เกิดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลการมีความคิดใหม่ๆ เพื่อหาวิธีการที่ดีกว่า ความคิดริเริ่มและความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ๆ ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีเหตุผล ความคิดริเริ่มทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน

2) กล้าเสี่ยง

วีรนาถ มานะกิจ (2533 : 45) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยงคือความกล้า พอประมาณน่าจะเป็นสิ่งเดียวที่พรรณนาลักษณะของคนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูง โดยผิวเผินนั้นดูเหมือนว่าผู้

ประสบความสำเร็จระดับสูงจะต้องเสี่ยงในระดับสูงเพื่อที่จะต้องกล้าลงทุนกับ สิ่งที่ทำลงไปเช่นการทำธุรกิจการค้า เป็นต้น

ศิวาพร มัชฌกานนท์ และคณะ (2530 : 16) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยงธุรกิจใหญ่ๆ จะได้ ความคิดใหม่ๆ ก็ต่อเมื่อได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและเปรียบเทียบทางเลือกหลายๆ ทาง นักธุรกิจขนาดย่อมก็ควรทำเช่นนี้ด้วย แต่ก็ยังมีหลายอย่างที่ยังคือสิ่งต่อเหตุผลและคำแนะนำในการแสดงความคิดซึ่งเป็นเพราะว่าชอบใช้ความคิดส่วนตัวเป็นใหญ่คุณค่าส่วนตัวจะต้องได้รับการบังคับมากกว่าการคำนวณเรื่องความกล้าเสี่ยงและก็มีตัวอย่างบ่อยครั้งที่การตัดสินใจได้รับการแก้ไข โดยความคิดของผู้ประกอบการซึ่งประสบความสำเร็จในบั้นปลาย

อำนาจ ชีระวิช (2544 : 2373) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยงคือเงื่อนไขหนึ่งๆ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดสิ่งที่หักเหในทางตรงกันข้ามจนมีผลทำให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นไม่เป็นไปตามคาดหวังไว้สถานการณ์ของธุรกิจขนาดย่อมจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานต้องตกอยู่ภายใต้ภาวะความเสี่ยงหลายอย่างด้วยกัน จนอาจมีผลทำให้กิจการต้องสูญเสียสินทรัพย์และศักยภาพของผลกำไร ซึ่งสินทรัพย์ในที่นี้มิใช่เฉพาะแต่สินค้ำคงคลังสิ่งก่อสร้างและเครื่องจักรเครื่องมือเท่านั้นแต่ยังรวมถึงบุคลากรและชื่อเสียงของกิจการอีกด้วย

ภัทรกิตต์ เนตินิยม (2546 : 228) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยงคือความไม่แน่นอนที่อาจจะนำมาซึ่งความสูญเสียในฐานะของผู้ประกอบการ

วีรยุทธ มาพะสิรานนท์ และณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2546 : 129) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยงคืออันตรายหรือความ สูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นได้โดยมีปัจจัยสำคัญคือ ความไม่แน่นอนเป็นพื้นฐานการวิเคราะห์ความกล้าเสี่ยงจึงเป็นการประเมินวัดความไม่สามารถที่จะดำเนินงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ภายใต้วงเงิน งบประมาณกำหนดเวลาและเทคโนโลยีที่จะใช้รวมถึงภายใต้ข้อจำกัดทางด้านสภาพการณ์แวดล้อม ขององค์กรตลอดจนวัฒนธรรมขององค์กรนั้นๆ

กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยงกล้าตัดสินใจภายใต้สภาพการณ์ธุรกิจกับความเสี่ยงเป็นของคู่กัน แต่นักธุรกิจที่ดีต้องวางแผนให้การดำเนินงานตั้งอยู่บนพื้นฐานความเสี่ยงที่น้อยลง และต้องตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาท

ยุคา รักไทย และสุภาวดี วิทยะประพันธ์ (2544 : 220) ได้ให้ความหมายของกล้าเสี่ยง คือ คนที่ไม่ชอบคิดแบบสมองดี (ซึ่งเป็นพวกที่ชอบเสี่ยง) จำเป็นต้องกล้ารับความเสี่ยงมากขึ้น โดยการยอมรับความเสี่ยงเล็กๆ ก่อนแล้วค่อยเพิ่มระดับความเสี่ยงขึ้นไป

สรุปได้ว่ากล้าเสี่ยง หมายถึง กล้าตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ต่างๆ มีการวางแผนในการดำเนินงานเสมอ กล้าลองในสิ่งแปลกใหม่ นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารกล้าเสี่ยงในการขยายกิจการการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการลงทุนและการขยายกิจการ

3) ความชำนาญ

กัตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของความชำนาญทั้งใน ทักษะด้านวิชาชีพและทักษะด้านบริหารการ เริ่มต้นประกอบการต้องอาศัยการลงมือลงแรงของ เจ้าของเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นความสามารถเชิงวิชาชีพจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะช่วยให้ประหยัด ค่าจ้างพนักงานลงได้และในการบริหารจะทำให้ธุรกิจฟันฝ่าอุปสรรคอยู่รอดและเจริญเติบโตได้

ยุคา รักไทย และสุภาวดี วิทยะประพันธ์ (2544: 196) ได้ให้ความหมายของความชำนาญ คือ โดยพิจารณาความสามารถที่ปรากฏชัดและสมรรถนะในการวินิจฉัยเป็นหลัก

สรุปได้ว่า ความชำนาญ หมายถึง ความรู้ความชำนาญในการประกอบกิจการด้านทักษะมีทักษะในการบริหาร บริหารด้วยความมั่นคงและปลอดภัยในทรัพย์สินการบริหารด้วยความเอาใจใส่ผู้ให้บริการทุกครั้ง พิจารณาความสามารถและความชำนาญในการทำงานของลูกจ้าง ความสามารถเชิงวิชาชีพที่จะช่วยให้ประหยัดค่าจ้างพนักงานลงได้ การบริหารงานให้มีจุดประสงค์และบรรลุการตั้งเป้าหมาย

4) ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน

กัตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของการมีความมุ่งมั่นทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จ โดยต้องการกำไรจากการประกอบการจากการลงทุนลงแรงทำงาน ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ลึกต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตอันเป็นพลังผลักดันให้ผู้ประกอบการ ลุกขึ้นมาดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยความต้องการสังเกตได้อย่างชัดเจนว่าจะ

ไม่เหมือนกับความต้องการของคนธรรมดาทั่วไป นอกจากนั้นยังต้องอดทนกับอุปสรรคนานาประการที่ธำโถมเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน หมายถึง อดทนกับอุปสรรคมีความมานะพยายาม และผลักดันให้บรรลุความสำเร็จ มีความมุ่งมั่นทะเยอทะยานในด้านความตั้งใจเพื่อที่ประสบผลสำเร็จ ต้องการเป็นที่ยอมรับและมีเกียรติของสังคมต้องการให้ห้างร้านมีความมั่นคงและสร้างกำไร มีพลังผลักดันดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายมีความรู้สึกต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตมี ความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

5) ความขยัน

จรรยา ทองถาวร (2537 : 106) ได้ให้ความหมายของความขยัน คือ ขยันต่อการทำงานตามภาระหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบไม่เป็นคนเกียจคร้านซึ่งจะทำให้ภาพพจน์และการได้รับความนิยมน่าเชื่อถือลดน้อยลงไป

กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของการขยันสามารถทำงานหนัก และทำงานกินเวลาได้อย่างไม่ย่อท้อความสำเร็จไม่ได้มาลงในเวลาอันสั้น ผู้ประกอบการบางคนใช้เวลาครึ่งชีวิตในการสร้างธุรกิจให้เป็นปีกแผ่นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จคือบุคคลที่ไม่ ล้มเลิกอะไรง่ายๆ แม้อาจจะล้มเหลวหลายครั้งก็ตาม

สรุปได้ว่า ความขยันหมายถึงทำงานด้วยความทุ่มเทไม่ย่อท้อมีความกระตือรือร้นและความขยันหมั่นเพียร ไม่ย่อต่ออุปสรรคต่าง ๆ นานา มีความเพียรพยายามและมีความรับผิดชอบในการทำงานมีความมานะอดทนและกล้าหาญซื่อสัตย์สุจริต และตั้งใจจริงในการทำงาน มีความมุ่งมั่นในการทำงานอย่างเต็มที่

6) ความเชื่อมั่นในตนเอง

อำนาจ ชีระวนิช (2544 : 7) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นตนเอง คือ บุคคลที่มีความเชื่อมั่นตนเองจะมีความรู้สึกที่สามารถเผชิญกับสิ่งที่ท้าทายได้ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จมีแนวโน้มเป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นตนเอง โดยเป็นผู้ซึ่งเมื่อเห็นปัญหาที่ต้องเผชิญความเล็งแล้ว

เชื่อว่ามีความสามารถที่จะชนะปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยทั่วไปผู้ประกอบการที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถที่จะประสบความสำเร็จเป็นผู้โน้มเอียงไปในทางมองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับโอกาสในความสำเร็จบนพื้นฐานความเป็นจริง

กัตถุญญ หิริญญสมบุรณฺ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก และเชื่อมั่นว่าความสำเร็จจะเป็นของผู้ที่ตั้งใจมั่นอย่างแท้จริง

ยูคา รักไทย และสุภาวดี วิริยะประพันธ์ (2544 : 32) ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นเป็นแรงขับ คือ ผู้นำที่มีประสิทธิผลจะยื่นหยัดเพื่อบางสิ่งบางอย่างทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยเหตุผลที่เหมาะสมแบ่งปันความเชื่อความมั่นใจและเหตุผลในการทำสิ่งนั้นกับผู้อื่น เพื่อให้รู้ถึงทิศทางและขอบเขตของงานซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึงมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงการบริหารอย่างมีความน่าเชื่อถือและถูกต้องทำงานด้วยความตั้งใจเพื่อที่จะนำไปสู่ความสำเร็จการบริหารด้วยความยุติธรรม มีความสามารถที่จะชนะปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ผู้นำมองโลกในแง่ดีเพื่อความสำเร็จในชีวิตมีความสามารถในการตัดสินใจรวดเร็วและถูกต้องมีความเด็ดขาดกับตนเองและผู้อื่นสามารถทำงานให้เกิดประสิทธิภาพได้

7) ความเอาใจจริงเอาใจและมีวินัยในการทำงาน

กัตถุญญ หิริญญสมบุรณฺ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของความเอาใจจริงเอาใจและมีวินัยในการทำงานความสำเร็จเกิดจากความพากเพียรอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งต้องบังเกิดจากผู้ประกอบการที่มีนิสัยขยันหมั่นเพียรและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงานคนอื่น

สรุปได้ว่า ความเอาใจจริงเอาใจและมีวินัยในการทำงานหมายถึงมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงาน มีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นคนตรงต่อเวลาเสมอ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ศึกษาค้นคว้างานที่จะต้องทำให้เกิดผลสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน

8) ความสามารถหาโอกาสในวิกฤต

กัตญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2545 : 10) ได้ให้ความหมายของการสามารถหาโอกาสในวิกฤต ผู้ประกอบการที่ดีต้องมองว่าการเปลี่ยนแปลง คือ โอกาสที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งใหม่ๆ และต้องสามารถใช้การเปลี่ยนแปลงให้เกิดประโยชน์

ยูคา รักไทย และสุภาวดี วิฑยะประพันธ์ (2544 : 220) ได้ให้ความหมายของการใช้โอกาส ให้เป็นประโยชน์ คือ ในโลกธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การรู้จักฉวยโอกาสเป็นสิ่งจำเป็น คนเราต้องรู้จักปรับปรุงการตอบสนองของตนเอง และให้มีการสร้างสรรค์ การใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์ จะทำให้ความคิดของผู้นั้นเกิดการติดขัด คือคิดอะไรไม่ค่อยออกภายหลัง

สรุปได้ว่า ความสามารถหาโอกาสในวิกฤต หมายถึง สามารถปรับเปลี่ยนวิกฤตเป็น โอกาสเสมอ มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งแปลกใหม่และนำความสำเร็จมาให้เสมอ ได้ผลประโยชน์ที่น่าพึงพอใจ การรู้จักฉวยโอกาสปรับปรุงในสิ่งที่ดีเสมอ หากความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจที่ล้มเหลว และประสบผลสำเร็จในภายหลัง สร้างจุดแข็งและปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนในการประกอบธุรกิจ การใช้วิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพของการปฏิบัติงาน นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หากจุดอ่อนของผู้ประกอบการอื่นมาสร้างจุดแข็งให้กับธุรกิจของตนเอง

2.1.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

บีช (Beach, 1980) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความเต็มใจที่จะใช้พลังเพื่อให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมาย (Goal) หรือรางวัล (Reward) การจูงใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการกระทำของมนุษย์และสิ่งที่ยั่วยุให้คนไปถึงซึ่งวัตถุประสงค์ที่มีสัญญาณเกี่ยวกับรางวัลที่ได้รับ โดยความจูงใจนั้นจะสามารถทำให้เกิดการกระตุ้นการทำงานในรายบุคคล ทำให้มีความตั้งใจและ ความพยายามที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จมากขึ้น เพื่อไปยังเป้าหมายที่รายบุคคลนั้นตั้งเป้าไว้ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องของผลตอบแทนทางได้เงิน ทรัพย์สินอื่นๆ หรือชื่อเสียงเกียรติยศที่รายบุคคลนั้นจะได้รับ

สเตียร์ และพอร์เตอร์ (Steers & Porter, 1979 : 5) ให้ความหมายของแรงจูงใจ คือสิ่งที่เป็นพลังกระตุ้นให้แต่ละบุคคลกระทำพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ชี้ทิศทางหรือแนวทางให้บุคคลกระทำพฤติกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายของแต่ละคนและเป็นสิ่งที่สนับสนุนรักษาพฤติกรรมนั้น ๆ ให้คงอยู่

เอนกกุล กรีแสง (2520 : 168) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึงการกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรมให้มนุษย์เราแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกันหรือทำให้มีพฤติกรรมไม่เหมือนเดิม

Maslow (1970) ได้มีแนวคิดในการจัดลำดับขั้นของการจูงใจตามความต้องการและสัญชาตญาณของมนุษย์โดยได้คิดว่า ความต้องการและสัญชาตญาณของมนุษย์แปรเปลี่ยนไปตามอิทธิพลต่าง ๆ ที่เกิดจากพฤติกรรมของแต่ละบุคคลและช่วงเวลาของชีวิตในแต่ละช่วงกระบวนการความต้องการของ Maslow เป็นลักษณะของกระบวนการที่เป็น Dynamic เขาเชื่อว่าเมื่อบุคคลได้รับสนองความพึงพอใจของความต้องการในลำดับล่างแล้วบุคคลก็จะค้นหาความพึงพอใจในลำดับที่สูงขึ้นไปตามลำดับชุดความต้องการ ชุดความต้องการในระดับล่างจะมีอำนาจและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่า ชุดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไปบุคคลจะไม่สนใจชุดของความ ต้องการในลำดับที่สูงกว่า จนกระทั่งบุคคลสามารถสนองชุดความต้องการลำดับที่ต่ำกว่าในบางส่วนเป็นอย่างน้อย แต่ก็มีบุคคลบางคนที่ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีนี้ ซึ่งก็มีค่อนข้างน้อยมากและเกิดขึ้นเฉพาะบุคคลที่มีบทบาทที่พิเศษ

จากการรวบรวมความหมายของแรงจูงใจจากนักวิชาการหลายๆท่านสามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ เอง ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกต้องการ หรือขาดอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลังชักจูง หรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอกได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร่งเร้า นำช่องทาง และมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีสิ่งเร้าอื่น ๆ

เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจ หรือการทำให้เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

ประวัติความเป็นมาวิทยาลัยแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต

วิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นสถาบันแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกของประเทศไทย ก่อตั้งเป็นสถาบันแพทยศาสตร์ลำดับที่ 9 ในจำนวนโรงเรียนแพทย์ทั่วประเทศ 21 สถาบัน ได้รับการรับรองจากแพทยสภาเปิดเป็นโรงเรียนแพทย์โดยสมบูรณ์ ด้วยปณิธานของมหาวิทยาลัยรังสิตที่จะผลิตผลิตบัณฑิตในสาขาที่ประเทศขาดแคลนต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อเพิ่มจำนวนแพทย์ให้เพียงพอโดยการร่วมกันผลิตแพทย์ระหว่างภาครัฐคือกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และเอกชน คือมหาวิทยาลัยรังสิต ในปัจจุบันวิทยาลัยนี้มีนักศึกษาจบไปแล้วทั้งสิ้น 19 รุ่น จำนวนกว่า 1,200 คน (บัณฑิตแพทย์รุ่น 19 สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555-56)

ประวัติความเป็นมาคณะทันตแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต

ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือน พฤศจิกายน 2547 ได้รับการรับรองหลักสูตรทันตแพทยศาสตร์บัณฑิต เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2549 โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีการรับนักศึกษาเข้าครั้งแรกในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548

ประวัติความเป็นมาคณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปิดดำเนินการสอนหลักสูตรเภสัชศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2530 นับเป็นคณะเภสัชศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งแรกของประเทศไทย นอกเหนือจากคณะเภสัชศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของรัฐ 6 สถาบันในขณะนั้น โดยมี ศ.(พิเศษ) ภญ.ฉวี บุญนาค เป็นคณบดีคนแรกของคณะ

โดยนักศึกษาจะศึกษาเพื่อการเป็นเภสัชกรในช่วง 4 ปีแรกของหลักสูตร และศึกษากระบวนวิชาทางเลือก ให้มีความรู้และทักษะเฉพาะทาง ตลอดจนฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพในทางเลือกในชั้นปีที่ 5 ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรอีก 3 ครั้ง คือ หลักสูตรเภสัชศาสตร์ปีการศึกษา 2542 ประกอบด้วย 232 หน่วยกิต (ไตรภาค) หลักสูตรเภสัชศาสตร์ ปีการศึกษา 2544 ประกอบด้วย 186 หน่วยกิต (ทวิภาค) และหลักสูตรเภสัชศาสตร์ ปีการศึกษา 2546 ในปีการศึกษา 2545 คณะเภสัชศาสตร์ได้รับอนุมัติให้เปิดหลักสูตรเภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเภสัชศาสตร์ขึ้นอีก 1 หลักสูตร

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ผลิตเภสัชกรรุ่นแรกออกไปในปี 2535 จำนวน 41 คน จนถึงปัจจุบันได้ผลิตเภสัชกรไปแล้วรวม 21 รุ่น

ประวัติความเป็นมาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต กำเนิดขึ้นโดยดำริของผู้จัดตั้งมหาวิทยาลัย เพื่อขยายบทบาทของมหาวิทยาลัยในการร่วมมือพัฒนาบุคลากรพยาบาลและการสาธารณสุขของประเทศ คณะพยาบาลศาสตร์ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้ง และเปิดดำเนินการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา โดยได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา และได้รับการรับรองสถาบันการศึกษาวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ จากทบวงมหาวิทยาลัย และจากสภาการพยาบาลมาโดยลำดับ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการทางด้านวิชาชีพของสังคม

คณะพยาบาลศาสตร์ เปิดดำเนินการหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาล ผู้ใหญ่ในปีการศึกษา 2545 เพื่อผลิตผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง ทำหน้าที่ในการดูแลผู้เจ็บป่วยซับซ้อนในระยะวิกฤตและเรื้อรัง และในปีการศึกษา 2548 ได้เปิดเพิ่มอีก 1 สาขา คือ สาขาการจัดการการพยาบาล เพื่อผลิตผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการพยาบาล ทั้ง 2 หลักสูตรนี้ผ่านการรับรองหลักสูตรจากสภาการพยาบาล และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการแล้ว อย่างไรก็ตามในปีการศึกษา 2552 ได้มีการชะลอการรับนักศึกษาในสาขาวิชาการจัดการการพยาบาลเนื่องจากจำนวนผู้สนใจเข้าศึกษาลดลง

อย่างไรก็ตามเพื่อสนองต่อความต้องการบุคลากรด้านสุขภาพในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยาบาลที่มีสมรรถนะด้านภาษาและวัฒนธรรมสื่อสารในการบริการสุขภาพ คณะพยาบาล

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ร่วมกับ School of Health, Care, and Social Welfare, Malardalen University Sweden จึงได้พัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ทวิภาษา) ขึ้น ซึ่งหลักสูตรนี้ได้ผ่านการรับรองจากสภาการพยาบาลและเปิดดำเนินการตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา นอกจากนี้ในปีการศึกษา 2554 คณะพยาบาลศาสตร์ ได้ปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเพื่อให้มีความทันสมัยขึ้น รวมทั้งปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่) จากหลักสูตรที่ผลิตผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงเป็นการผลิตพยาบาลผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ซึ่งเป็นการผลิตบุคลากรตามนโยบายของสภาการพยาบาล ซึ่งทั้งสองหลักสูตรนี้ได้รับการรับรองจากสภามหาวิทยาลัยรังสิตและสภาการพยาบาลแล้ว และเริ่มจัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นมา

ประวัติความเป็นมาคณะเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต ก่อตั้งขึ้นโดยดำริของ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต เมื่อปี พ.ศ. 2530 โดยมีจุดประสงค์ที่จะผลิตบัณฑิตในสาขาขาดแคลนเพื่อที่จะออกมารับใช้สังคมอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมต่อไป จึงจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์ขึ้นเพื่อผลิตบุคลากรในตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ ซึ่งนับว่ายังมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเทคนิคการแพทย์ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการชันสูตรโรคของ สถานพยาบาลของรัฐและเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีคำขวัญประจำคณะว่า “ความรู้ นำ คุณธรรมเด่น เน้นสามัคคี มีคุณภาพ”

ประวัติความเป็นมาคณะกายภาพบำบัดมหาวิทยาลัยรังสิต

คณะกายภาพบำบัดก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2529 เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งแรกของประเทศไทย และเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งที่ 4 ของประเทศที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชากายภาพบำบัด เนื่องจากนักกายภาพบำบัดขาดแคลนมากในขณะนั้น แต่มีสถาบันผลิตนักกายภาพบำบัดเพียง 3 แห่งเท่านั้น คือ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในระยะเริ่มแรกคณะกายภาพบำบัด ประกอบด้วย 4 ภาควิชา คือ 1) ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพพื้นฐาน ซึ่งเปิดสอนวิชาสรีรวิทยาให้กับทุกคณะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ 2) ภาควิชาการรักษาดูแลการเคลื่อนไหว 3) ภาควิชาการรักษาดูแลด้วยไฟฟ้า และ 4) ภาควิชาคลินิกกายภาพบำบัด ต่อมาเมื่ออาจารย์ทางด้านสรีรวิทยาโอนย้ายไปที่คณะวิทยาศาสตร์ กอรปกับนโยบาย

ของมหาวิทยาลัยต้องการให้คณะต่างๆ รวมตัวเป็นกลุ่มคณะ จึงได้มีการปรับโครงสร้างของคณะใหม่เป็นคณะกายภาพบำบัดและเทคโนโลยีการกีฬา ประกอบด้วย 2 ภาควิชา คือ ภาควิชากายภาพบำบัด และภาควิชาเทคโนโลยีการกีฬา ภาควิชาเทคโนโลยีการกีฬาเปิดสอนหลักสูตรเทคโนโลยีการกีฬาสุขภาพและการจัดการเพียง 2 ปี ต้องปิดหลักสูตรชั่วคราวเนื่องจากมีนักศึกษาไม่เพียงพอ หลังจากนั้นจึงเปลี่ยนชื่อเป็นคณะกายภาพบำบัดอีกครั้ง โดยประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา คือ 1) กลุ่มวิชาระบบกล้ามเนื้อกระดูกและข้อต่อ 2) กลุ่มวิชาระบบประสาท 3) กลุ่มวิชาระบบปอดและหัวใจ และ 4) กลุ่มวิชาคลินิกและกายภาพบำบัดชุมชน

ในระยะเริ่มแรก วัตถุประสงค์ของคณะฯ คือการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการบริการทางกายภาพบำบัด ให้มีจริยธรรมและเป็นผู้นำชุมชนได้ ในปี พ.ศ. 2544 คณะฯ ได้ปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขากายภาพบำบัด โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตสามารถทำงานในชุมชนโดยเฉพาะโรงพยาบาลชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนการสอน มีจำนวนชั่วโมงฝึกปฏิบัติงานและฝึกงานทางคลินิกมากขึ้น ในปีการศึกษา 2552 คณะกายภาพบำบัดได้ปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขากายภาพบำบัดอีกครั้ง โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ด้านสุขภาพทั้งระดับลึกและระดับกว้าง สามารถพัฒนาตนเองให้ทันกับการพัฒนาของเทคโนโลยีทางการแพทย์ สามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย ทั้งในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การดูแลผู้ป่วยทั่วไป ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ และผู้ประสบอุบัติเหตุ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากในอนาคต มีความสามารถในการสร้างงาน สามารถสร้างและจัดการความรู้ สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้แนวความคิดปัญญาศึกษา (Contemplative Education) ผสานกับการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในชุมชน ใช้ชุมชนเป็นห้องเรียนชุมชน (Community School) และหอผู้ป่วยชุมชน (Community Ward) มีลักษณะบูรณาการด้านเนื้อหาการเรียนการสอนและด้านกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน เน้นการฝึกคิด ฝึกปฏิบัติมากกว่าการท่องจำ

นับตั้งแต่เปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบัน คณะกายภาพบำบัด ผลิตบัณฑิตกายภาพไปแล้วจำนวน 24 รุ่น รวมทั้งสิ้น 897 คน

ประวัติความเป็นมาวิทยาลัยการแพทย์แผนตะวันออกมหาวิทยาลัยรังสิต

คณะกรรมการแพทย์แผนตะวันออก มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นคณะกรรมการแพทย์ทางเลือกหลักสูตรแรก และหลักสูตรเดียวของประเทศไทย ที่รวบรวมองค์ความรู้ทางศาสตร์และศิลป์ของการแพทย์แผนต่างๆ ในทวีปเอเชีย ที่เก่าแก่มากกว่าพันปี เช่น การแพทย์แผนอายุรเวทของอินเดีย และการแพทย์แผนจีน ให้ผสมผสานกับการแพทย์แผนไทยได้อย่างลงตัว โดยสามารถนำองค์ความรู้ของการแพทย์แผนต่างๆ มาประยุกต์ให้เข้ากับความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโลกที่ไม่หยุดนิ่ง และนำองค์ความรู้เก่าๆ ที่สั่งสมมาตั้งแต่โบราณกาล ภูมิปัญญา มาประยุกต์ พัฒนา ให้ได้รับการยอมรับในวงการการแพทย์ทางเลือก (Alternative Medicine) ระดับสากล

หลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพเท่าที่มีการเรียนการสอนในประเทศไทยนั้นอาจกล่าวได้ว่ายังเป็นไปตามแบบแผนวิชาการตะวันตกเสียส่วนใหญ่ จึงควรปรับกระบวนการทัศน์โดยผสมผสานแนวคิดและวิธีวิทยาในแนวสหวิทยาการ (Interdisciplinary Approach) เพื่อศึกษาเรียนรู้ อนุรักษ์และพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาไทยและตะวันออก ทั้งจากพื้นฐานในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นๆ ที่เป็นการต่อยอดเชิงประยุกต์ เช่น เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์การแพทย์สมัยใหม่ และเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งมีบทบาทสูงในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร รวมถึงสาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา การแพทย์ นิเทศศาสตร์ การตลาด การบริหารธุรกิจ การออกแบบนิเทศศิลป์ ฯลฯ อันจะเป็นการขยายมุมมองให้รอบด้านลุ่มลึกเพื่อให้สามารถเข้าใจถึงปัญหา เหตุปัจจัย และหาหนทางแก้ไขได้อย่างแท้จริง

ด้วยศักยภาพและความพร้อมของมหาวิทยาลัยรังสิตในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นนำที่ตระหนักถึงสถานการณ์ดังกล่าว จึงได้จัดตั้ง “คณะกรรมการแพทย์แผนตะวันออก” ขึ้นในปีการศึกษา 2545 เพื่อให้เป็นคณะวิชาด้านการแพทย์ที่มีเอกลักษณ์และมีแนวทางที่สอดคล้องความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ดังนั้นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาการแพทย์แผนตะวันออกจึงเป็นหลักสูตรแรกของประเทศไทยที่เน้นระบบการศึกษาแพทย์แผนไทยอย่างแท้จริงพร้อมกับการพัฒนาให้ทันสมัยและเป็นสากลโดยการเน้นการประเมินด้านคุณภาพ ความปลอดภัยและประสิทธิผลตามแบบมาตรฐานสากลเช่นมีการศึกษาวิชาการทดสอบทางคลินิกของยาสมุนไพรในคนไข้เพื่อสร้างความยอมรับในระดับนานาชาติ ในขณะที่มีความรู้รอบในศาสตร์การแพทย์แผนจีนและการแพทย์อายุรเวทเพราะมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในความเชื่อมโยงกับการแพทย์แผนไทยมาตั้งแต่ต้น

ประวัติความเป็นมาคณะทันตมาตรศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะทันตมาตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้เปิดดำเนินการศึกษามาตั้งแต่ พ.ศ. 2549 ปัจจุบันมีผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 3 รุ่นและกำลังจะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 นี้ อีก 1 รุ่น ในปี พ.ศ. 2553 คณะทันตมาตรศาสตร์ได้มีการปรับปรุงครั้งสำคัญ โดยเชิญ ผศ.นพ.ชัชชัย ปานเสถียรกุล ประธานคณะกรรมการสอบใบประกอบวิชาชีพ โดยอาศัยทันตมาตรศาสตร์ของกองประกอบโรคศิลปกระทรวงสาธารณสุขมาเป็นคณบดี และเชิญ พญ. วัฒนีย์ เย็นจิตร ผู้อำนวยการศูนย์จักษุ มหาวิทยาลัยรังสิต และกรรมการราชวิทยาลัยจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย มาเป็นรองคณบดี เพื่อดำเนินการ 1. ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการให้บริการทันตมาตรศาสตร์ที่เป็นสากลในปัจจุบัน 2. เตรียมความพร้อมของนักศึกษาทันตมาตรศาสตร์ที่จะจบการศึกษาในการสอบใบประกอบวิชาชีพ โดยอาศัยทันตมาตรศาสตร์ บัดนี้การปรับปรุงหลักสูตรได้เสร็จเรียบร้อยและผ่านการรับรองจากสภามหาวิทยาลัยแล้ว โดยนักศึกษาที่จบการศึกษา 4 ปี (ในหลักสูตรเดิม) จะได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สายตา) หลักสูตรใหม่ 6 ปีเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เมื่อศึกษาจบแล้วจะได้รับปริญญา ทันตมาตรศาสตร์บัณฑิต (Doctor of Optometry, O.D.) เช่นเดียวกับหลักสูตรทันตมาตรศาสตร์ที่เป็นสากล นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วมีสิทธิ์สอบใบประกอบวิชาชีพ โดยอาศัยทันตมาตรศาสตร์ ของกองการประกอบโรคศิลปกระทรวงสาธารณสุข

ประวัติความเป็นมาคณะวิทยาศาสตร์การแพทย์มหาวิทยาลัยรังสิต

ปี 2532-2537 มหาวิทยาลัยรังสิตได้จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ ภายใต้ชื่อคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีรหัสประจำคณะคือ 13 รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐานและวิทยาศาสตร์การแพทย์ทั้งหมด แก่นักศึกษาทุกคณะที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันมีการปรับโครงสร้างคณะเพื่อให้ง่ายต่อการบริหารโดยจัดคณะวิทยาศาสตร์ให้อยู่ในกลุ่มคณะแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยเปิดสอบในระดับปริญญาตรีทั้งหมด 3 สาขาวิชา ได้แก่ 1) วิทยาศาสตร์ สาขาเคมีประยุกต์ 2) วิทยาศาสตร์ สาขาชีวการแพทย์ 3) วิทยาศาสตร์ สาขาอุปกรณ์ชีวการแพทย์

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและบุคลิกภาพผู้ประกอบการ

ชลชื่น หงส์ไพศาลวิวัฒน์ (2539) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกของผู้ประกอบการในธุรกิจการผลิต การจัดจำหน่าย และการบริการ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการจำนวน 112 คน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการทั้ง 3 ช่วงอายุ คือ ต่ำกว่า 30 ปี 30-39 ปี และสูงกว่า 39 ปีขึ้นไปมีความสามารถในการรับรู้โอกาสทางธุรกิจ ความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาของคูเปอร์ และเจมีโน-แกสคอน (Cooper and Gimeno-Gascon, 1992) พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่ที่ประสบความสำเร็จนั้นจะเกิดจากผู้ประกอบการเพศชายที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความสามารถจัดการกับความเสี่ยง และมีการวางแผนอย่างเป็นระบบและจากผลการวิเคราะห์ทางสถิติเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้ประกอบการระหว่างเพศชาย จำนวน 134 คนกับ เพศหญิง จำนวน 62 คน ในการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิงมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ประกอบการเพศชายมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการสูงกว่าเพศหญิง ในด้านความกล้าเสี่ยงการใฝ่ความสำเร็จการจัดการผิดพลาดล้มเหลว ซึ่งแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อะแวมเลห์ (Awamleh, 1994) ที่ศึกษากับผู้จัดการระดับต่างๆของราชการพลเรือนใน 24 กระทรวง และ 9 กรมส่วนกลางของประเทศจอร์แดน จำนวน 293 คน พบว่าความมีนวัตกรรมกับอายุตำแหน่งหน้าที่และระยะเวลาในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบเล็กน้อย

เดอเฟรียซและชเค (DeFrias and Schaie, 2001) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,185 คน อายุระหว่าง 21-93 ปี พบว่า เพศชายมีความเป็นตัวของตัวเองและความมีนวัตกรรมสูงกว่าเพศหญิง ในเรื่องของอายุพบว่า อายุแตกต่างกันความเป็นตัวเองไม่แตกต่างกัน แต่พบความแตกต่างในด้านความมีนวัตกรรม ดังนี้ ช่วงอายุ 71-93 ปีมีความมีนวัตกรรมน้อยกว่าช่วงอายุ 29-56 ปี ความมีนวัตกรรมของช่วงอายุ ปี และช่วงอายุ 64-70 ปีมีความมีนวัตกรรมน้อยกว่าช่วงอายุ 36-56 ปีแต่ไม่พบความแตกต่างของความมีนวัตกรรมในช่วงอายุ 21-63 ปี

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและภูมิความรู้ความชำนาญ

ไดแอมบอมบา (Diambomba, 1972 : 2233-2234 อ้างถึงใน ชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2539 :23-24) ได้ทำการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประเภทและระดับการศึกษาต่อกับกิจกรรม ทางด้านประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของระยะเวลาการศึกษาในโรงเรียนของ ผู้ประกอบการ เท่ากับ 5 ปี แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาของกลุ่มบุคคลดังกล่าวไม่สูงไปกว่าประชาชน โดยทั่วไป และส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพมาบ้าง ในด้านระดับการศึกษาเมื่อ เปรียบเทียบกับอายุ พบว่าระดับการศึกษาลดลงเมื่ออายุมากขึ้น

ฮิสริช และบรูซ (Hisrich and Brush, 1986 อ้างถึงในชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2539:27) ได้ ทำวิจัยเกี่ยวกับการเริ่มต้นการลงทุนและการ จัดการในธุรกิจใหม่ที่ประสบความสำเร็จของ ผู้ประกอบการหญิง โดยทำการศึกษาผู้ประกอบการหญิงทั่วประเทศอเมริกาจำนวน 468 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการหญิงส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นอุดมศึกษาทางสายศิลป์ เช่น วิชาเอกภาษาอังกฤษ สังคมวิทยาจิตวิทยา และอื่นๆ ขณะที่ผู้ประกอบการชายมีการศึกษาทางด้าน ช่างเทคนิคหรือธุรกิจที่ดำเนินงานอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ประกอบการหญิงมีประสบการณ์ใน การบริหารงานระดับปานกลางคือ รับผิดชอบในตำแหน่งงานที่สามารถสังเกตการบริหารงานทั่วไปหรือ การบริหารงานระดับสูงได้ซึ่งพบว่า เป็นสิ่งจูงใจให้เกิดความรู้สึกว่าจะสามารถทำได้ดีกว่า แต่มี ข้อเสียคือการสังเกตกับการลงมือปฏิบัติจริงจะแตกต่าง ดังนั้นผู้ประกอบการหญิงส่วนใหญ่ยัง ผู้ประกอบการชายที่มามีความรู้ความขาดประสบการณ์ในการตัดสินใจเชิงจัดการ ซึ่งแตกต่างจากจาก ผู้ประกอบการชายที่มามีความรู้ความชำนาญทางด้านจัดการมากกว่า

2.3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับภูมิความรู้ความชำนาญและความสำเร็จ

จากการศึกษาของลองแกนเนคเกอร์ และคณะ (Longencker, et al., 1991) พบว่า ความ สัมพันธ์ของธุรกิจขนาดย่อมนั้น สาเหตุหนึ่งมาจากผู้ประกอบการขาดการศึกษาที่ เพียงพอ และการ ขาดประสบการณ์ในสายธุรกิจที่ดำเนินอยู่ การศึกษาอย่างน้อยในระดับมัธยมเป็นสิ่งจำเป็น แต่ ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจบางประเภทอาจจะไม่ต้องมีการศึกษาและประสบการณ์ สูงมากนัก ดังนั้น ความจำเป็นทางการศึกษาและจำนวนประสบการณ์ที่ต้องการจะขึ้นอยู่กับประเภท หรือ ธรรมชาติของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ส่วนฮิสริช และบรูซ (Hisrich and Brush, 1986 อ้างถึงในชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์, 2539:27) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็น

ผู้ประกอบการหญิงจำนวน 172 คน พบว่า ผู้ประกอบการ หญิงที่ประสบความสำเร็จสูงจะมีระดับการศึกษาสูงด้วยซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเว็สเพอร์ (vesper, 1990 : 27-55) ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลกำไร เช่นเดียวกับเฟรเซอร์ส ครอสส์และฟรายดริช (Frese, Krauss and Friedrich, 2000) ที่ศึกษาผู้ประกอบการขนาดย่อมใน ประเทศซิมบับเวพบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ โดยกลุ่มผู้ประกอบการ ขนาดย่อมของซิมบับเว พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จ โดยกลุ่ม ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย (มีอายุการศึกษามากกว่า 13 ปี) จะประสบความสำเร็จมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่า

2.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลัง

สีดา สอนศรี (2531) ได้ศึกษาถึงภูมิหลังของนักธุรกิจไทยที่ประสบความสำเร็จโดยพิจารณาประวัติการทำงาน ประวัติส่วนตัว การศึกษา ความดีความชอบ ประสิทธิภาพด้านต่างๆ ตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุด งานอดิเรกกีฬาและการใช้เวลาว่าง พบว่า อาชีพของบิดามารดาของนักธุรกิจนั้นส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการค้ามากกว่าอาชีพรับราชการ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การดูงานและฝึกอบรมจากต่างประเทศ การมีส่วนร่วมในงานสังคมเป็นสมาชิกชมรมสโมสรของนักธุรกิจก็มีส่วนสำคัญในการประกอบกิจการค้าระยะเวลาประสบความสำเร็จของนักธุรกิจนั้นแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางครอบครัว ระดับการศึกษา และประสบการณ์ และสรุปว่านักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จนั้นไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาสูง ไม่จำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานจากครอบครัวเสมอไป แต่การศึกษาและพื้นฐานทางครอบครัวอาจมีส่วนทำให้นักธุรกิจเหล่านั้นประสบความสำเร็จง่ายขึ้น

Judge, et al. (1999) ได้ทำที่เกี่ยวกับความสำเร็จในอาชีพและภูมิหลัง โดยสรุปว่า ความสำเร็จในอาชีพนั้นมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์ส่วนตัว (การฝึกอบรมประสบการณ์ทำงาน การศึกษา) และสภาพทั่วไป (อายุเพศ สถานะภาพสมรส จำนวนบุตร)

วชิร โอ ภิชากร (2533) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมสร้างเสริมในครอบครัวและสถานศึกษากับจิตลักษณะที่เอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้พบว่า 1) การส่งเสริมให้ประกอบอาชีพส่วนตัวจากครอบครัวความเป็นประชาธิปไตยในสถานศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเอง สามารถร่วมกันทำนายทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการได้ อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ความเป็นประชาธิปไตยในสถานศึกษาและการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก
 สนับสนุน สามารถร่วมกันทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) การอบรมเลี้ยง
 ดูแบบใช้เหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเอง และการส่งเสริมให้ประกอบอาชีพส่วนตัว จาก
 ครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายความกล้าเสี่ยงในเชิงธุรกิจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) การ
 ส่งเสริมให้ประกอบอาชีพส่วนตัวจากครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลความ เป็น
 ประชาธิปไตยในสถานศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเอง สามารถร่วมกันทำนาย ความ
 เชื่ออำนาจในตนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์ (2539) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการในธุรกิจการผลิต การ
 จัดจำหน่ายและการบริการ จากผู้ประกอบการ 112 คนพบว่าผู้ประกอบการที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดู
 มาแบบประชาธิปไตย แบบควบคุมและแบบปล่อยปละละเลย มีคุณลักษณะของ ผู้ประกอบการทั้ง
 6 ด้านไม่แตกต่างกัน และผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะมี เหตุผลทาง
 เศรษฐศาสตร์สูงกว่าผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ

Kristiansen (2002) ศึกษาการรับรู้ส่วนบุคคลของบริบททางธุรกิจ: กรณีศึกษาธุรกิจ
 ประกอบการขนาดเล็กในแทนซาเนีย พบว่าผู้ประกอบการมีความคิดเชิงนวัตกรรมอยู่ในระดับต่ำ
 เนื่องจากการ อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและความสัมพันธ์ของสามีภรรยาเป็นการสนับสนุนทัศนคติ
 แบบเข้มงวดซึ่งเป็นการยับยั้งความคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่แฝงอยู่ในตัวเด็กและ
 ผู้หญิง

Obschonka, M., Silbereisen, R. K. and Schmitt-Rodermund, E. (2011) ศึกษาเส้นทางสู่
 ความสำเร็จของผู้ประกอบการผ่านการเลี้ยงดูบุคลิกภาพ ศักยภาพที่จะเป็นผู้ประกอบการ และความ
 สนใจ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 และผู้ก่อตั้งธุรกิจขนาดย่อมจากเยอรมันตะวันออก
 ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์
 กับศักยภาพที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยศักยภาพที่จะเป็นผู้ประกอบการสามารถทำนายความสนใจ
 ที่จะเป็นผู้ประกอบการได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งมีความ สัมพันธ์ต่อโอกาสที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ใน
 อนาคตซึ่งเกี่ยวข้องกับต่อความสำเร็จของ ผู้ประกอบการ

Cropanzano and Mitchell (2005) ศึกษาการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อผู้ประกอบการในฟิลิปปินส์ ผลการศึกษาที่น่าสนใจจากการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบการอบรมเลี้ยงดูมี 4 ตัวแปร โดยมีค่าสหสัมพันธ์จาก 0.511 ถึง 0.868 ประกอบไปด้วย ตัวแปร การไม่สนับสนุนการค้นหาการ ไม่สนับสนุนการตั้งคำถาม การไม่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ และการยอมรับในอำนาจ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการโดยชาวฟิลิปปินส์ยังคงใช้วิธีอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดซึ่งไม่ได้สนับสนุนให้เด็ก ได้พึ่งพาตนเองและยังพบอีกว่าองค์ประกอบค่านิยมจากวัยเด็กมี 2 ตัวแปร โดยมีค่าสหสัมพันธ์จาก 0.511 ถึง 0.772 ประกอบไปด้วยตัวแปร ความปรารถนาที่จะร่ำรวยและมีชื่อเสียงและประเพณี การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด องค์ประกอบนี้เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้ประกอบการถึงค่านิยมที่ แตกต่างในวัยเด็กสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการ โดยการเป็นผู้ประกอบการ จะต้องมีอิสระเพื่อจะสามารถร่ำรวยและมีชื่อเสียง แต่การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีแนวโน้มที่จะปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงนวัตกรรม และความมุ่งมั่น ซึ่งเป็นการขัดขวางต่อการเป็นผู้ประกอบการ

Iannarelli, Mischel and Gooding (2008) ศึกษาประสบการณ์ของผู้ประกอบการหญิง ในช่วงอายุระหว่าง 30 ถึง 61 ปีในเมืองลัมบัง ประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความต้องการความสำเร็จและการพัฒนาคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการของผู้หญิง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทางเลือกของธุรกิจกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูผู้ที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจการอบรมเลี้ยงดูรวมถึงการสั่งสอนเป็นตัวอย่างจากผู้ปกครองถือเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น โดยโครงสร้างหลักสูตรทางการศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาพวกเขาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการมากกว่า

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนและยอมรับในความสามารถของบุคคล อบรมและแนะนำอย่างเหมาะสมให้รู้จักการใช้เหตุผลและรู้จักการพึ่งพาตนเอง เอื้อต่อการเรียนรู้ของบุคคลให้มีอิสระในการคิดและตัดสินใจสามารถแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติได้ด้วยตนเอง รวมถึงการส่งเสริมให้ประกอบอาชีพส่วนตัวจากครอบครัวสามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการและความกล้าเสี่ยงในเชิงธุรกิจ อันเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะและศักยภาพของผู้ประกอบการ ซึ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ดังกล่าวจะหล่อหลอมบุคคลให้มีความต้องการ ความตั้งใจและคุณลักษณะที่เหมาะสมจะเป็นผู้ประกอบการได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการทำ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาถึงความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์ ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ใน การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ซึ่งมีการนำเอาสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) มาใช้ในการบรรยายลักษณะของ การเก็บรวบรวมและใช้ในการหาข้อสรุปจากข้อมูลตัวอย่าง

ในบทที่ 3 นี้ได้กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ วิธีดำเนินการวิจัยโดยมีลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การรวบรวมข้อมูล
- 3.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตมีจำนวน 9 คณะได้แก่ 1) วิทยาลัยแพทยศาสตร์ 2) คณะทันตแพทยศาสตร์ 3) คณะเภสัชศาสตร์ 4) คณะพยาบาลศาสตร์ 5) คณะเทคนิคการแพทย์ 6) คณะกายภาพบำบัด 7) คณะแพทย์แผนตะวันออก 8) คณะทัศนมาตรศาสตร์ และ 9) คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์มีจำนวนประชาชนทั้งหมด 5,538 (ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤศจิกายน 2558) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อน 5% หรือ 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

3.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างและประชากร

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยใช้วิธีคำนวณของยามานะ (Yamane, 1976 : 727-728) ซึ่งจะทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องใช้ในการวิจัยทั้งหมด จากนั้น จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อคัดเลือกประชากรจากแต่ละคณะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต มีจำนวนประชากร 5,538 คน จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรทางสถิติ สูตรของยามานะ (Yamane, 1976 : 727-728)

จากสูตร $n = \frac{N}{1+N(e)^2}$

โดยที่ $n =$ จำนวนนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต

$N = 5,538$ คน

$e =$ ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ $= 0.05$

แทนค่า $n = \frac{5,538}{1+5,538(0.05)^2}$

$n = \frac{5,538}{14.845}$

$n = 374.2 \approx 400$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาคือจำนวน 400 ชุด

3.2.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) หมายถึง กระบวนการของการจำแนกสมาชิกของประชากรออกเป็นชั้นต่างๆ โดยที่สมาชิกของประชากรที่อยู่ใน ชั้นภูมิเดียวกันจะมีลักษณะหรือคุณสมบัติเดียวกัน แต่ต่างชั้นภูมิกันจะมีลักษณะหรือคุณสมบัติที่แตกต่างกันและมีการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิเพื่อนำมาศึกษา

วิธีการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะ} = \frac{\text{จำนวนประชากรแต่ละคณะ} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยแพทยศาสตร์	776	56
คณะทันตแพทยศาสตร์	816	59
คณะเภสัชศาสตร์	1,121	81
คณะพยาบาลศาสตร์	648	47
คณะเทคนิคการแพทย์	738	53
คณะกายภาพบำบัด	470	33
คณะแพทย์แผนตะวันออก	493	36
คณะทัศนมาตรศาสตร์	229	17
คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	247	18
รวม	5,538	400

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำการวิจัยครั้งนี้การศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นมาเองจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 400 ชุด จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 2 ส่วน ที่ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้ามาแล้วนั้น โดยประกอบไปด้วยเนื้อหา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อคำถามปลายปิด แบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คณะชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต (Rating Scale) ซึ่งมีทั้งหมด 8 ด้าน รวม 40 ข้อ คือ

- 1) ด้านความกล้าเสี่ยง 5 ข้อ
- 2) ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 5 ข้อ
- 3) ด้านความทะเยอทะยาน 5 ข้อ
- 4) ด้านความขยัน 5 ข้อ
- 5) ด้านความชำนาญ 5 ข้อ
- 6) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 5 ข้อ

- 7) ด้านความรับผิดชอบ 5 ข้อ
- 8) ด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต 5 ข้อ

3.4 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

3.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม

3.4.2 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี และเอกสารการวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3.4.3 ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.4.4 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์

3.4.5 นำแบบสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมเชิงเนื้อหาโดยใช้วิธีการตรวจในเชิงประจักษ์ และนำผลการตรวจในเชิงประจักษ์ไปพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง เป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ในการเลือกคำถาม พิจารณาเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายถึงใช้ได้หรือมีคุณภาพ แต่ถ้ามีค่า IOC ต่ำกว่า 0.05 หมายถึง ควรปรับปรุงหรือไม่มีคุณภาพ (ภาคผนวก ค)

3.5 การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้มาจาก 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่

- 1) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต
- 2) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ ดังต่อไปนี้
  - 2.1) หนังสือพิมพ์ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ
  - 2.2) ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
  - 2.3) หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) คณะ
- 4) ชั้นปี
- 5) อาชีพผู้ปกครอง
- 6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ

- 1) ด้านความกล้าเสี่ยง
- 2) ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 3) ด้านความทะเยอทะยาน
- 4) ด้านความขยัน
- 5) ด้านความชำนาญ
- 6) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
- 7) ด้านความรับผิดชอบ
- 8) ด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤติ

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

3.7.1 การตรวจข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

3.7.2 การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended) ข้อมูลที่ลงรหัสแล้วได้นำมาบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลข้อมูลซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.7.2.1 การหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

3.7.2.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากการตอบแบบสอบถามโดยแทนความหมายของคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็น จากคะแนนที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

10 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
9 คะแนน	หมายถึง	
8 คะแนน	หมายถึง	
7 คะแนน	หมายถึง	
6 คะแนน	หมายถึง	
5 คะแนน	หมายถึง	
4 คะแนน	หมายถึง	
3 คะแนน	หมายถึง	
2 คะแนน	หมายถึง	
1 คะแนน	หมายถึง	
0 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.7.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต ถ้ากลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่มจะใช้การทดสอบสมมติฐานของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ประชากรทั้งสองโดยการทดสอบ (T-test) ได้แก่ เพศ แต่ถ้ากลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ประกอบด้วย อายุ คณะ ชั้นปี

รายได้เฉลี่ย และ อาชีพผู้ปกครอง ซึ่งต้องการทดสอบสมมุติฐาน ว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ไม่เท่ากัน เมื่อทดสอบสมมุติฐานแล้วมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบต่อไป (Post-hoc) ว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดแตกต่างกันบ้าง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างของฟิชอร์ (Fisher's Least Significant: L.S.D)

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย เรื่องคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต ผู้วิจัยได้นำข้อมูลกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวม จำนวน 400 ชุด มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	144	36.0
หญิง	256	64.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 และเพศชายจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	84	21.0
20 ปี	100	25.0
21 ปี	75	18.8
22 ปี	95	23.8
23 ปี	31	7.7
มากกว่า 23 ปี	15	3.7
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 20 ปี 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมาคืออายุ 22 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคืออายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาคือ อายุ 23 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และน้อยที่สุดคืออายุมากกว่า 23 ปี จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
แพทยศาสตร์	28	7.0
ทันตแพทยศาสตร์	23	5.8
เภสัชศาสตร์	38	9.5
พยาบาลศาสตร์	44	11.0
เทคนิคการแพทย์	144	36.0
กายภาพบำบัด	18	4.4
แพทย์แผนตะวันออก	46	11.5
ทัศนมาตรศาสตร์	34	8.5
วิทยาศาสตร์การแพทย์	25	6.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ใน คณะเทคนิคการแพทย์ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือคณะแพทยแผนตะวันออก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมาคือ คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาคือ คณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 รองลงมาคือคณะทัศนมาตร-ศาสตร์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 รองลงมาคือคณะแพทยศาสตร์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อย-ละ 7.0 รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาคือคณะ-ทันตแพทย์ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และน้อยที่สุดคือคณะกายภาพบำบัด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปี 1	53	13.3
ปี 2	189	47.3
ปี 3	83	20.7
ปี 4	67	16.7
ปี 5	4	1.0
ปี 6	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 รองลงมาคือชั้นปีที่ 4 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดคือชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 จำนวน 4 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ว่างงาน	6	1.5
พนักงานบริษัทเอกชน	176	44.0
ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ	76	19.0
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	116	29.0
อื่นๆ	26	6.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือธุรกิจส่วนตัว/อิสระ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 รองลงมาคือ อื่นๆ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และน้อยที่สุดคือว่างงาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15,000 บาท	288	72.0
15,000 – 20,000 บาท	78	19.5
20,001 – 25,000 บาท	25	6.3
25,001 – 30,000 บาท	9	2.3
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	0	0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 แบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาทจำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ 15,000 – 20,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 รองลงมาคือ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และน้อยที่สุดคือ 25,001 – 30,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

4.2 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยง

ด้านความกล้าเสี่ยง	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1) ท่านกล้าตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ	2.00	10.00	7.0825	1.82043
2) ท่านกล้าวางแผนก่อนการดำเนินการใดๆเสมอ	0.00	31.00	5.6900	2.73085
3) ท่านกล้าลองทำในสิ่งใหม่ๆและไม่คุ้นเคย	1.00	9.00	5.6650	2.07208
4) ท่านกล้านำเทคโนโลยีใหม่ๆที่ไม่มีผู้ใดใช้มาก่อน มาใช้ในการดำเนินชีวิต และการบริหารงานต่างๆ	1.00	10.00	5.9250	2.37771
5) ท่านสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงในการลงทุน	0.00	9.00	3.8825	2.24193

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความกล้าตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.0825 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.82043 รองลงมาคือกล้านำเทคโนโลยีใหม่ๆที่ไม่มีผู้ใดใช้มาก่อน มาใช้ในการดำเนินชีวิต และการบริหารงานต่างๆมีค่าเฉลี่ย 5.9250 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.37771 รองลงมาคือกล้าวางแผนก่อนการดำเนินการใดๆเสมอ มีค่าเฉลี่ย 5.6900 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.73085 รองลงมาคือกล้าลองทำในสิ่งใหม่ๆและไม่คุ้นเคยมีค่าเฉลี่ย 5.6650 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.07208 และสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงในการลงทุนอยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 3.8825 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.24193

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
6) ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการทำงานการบริหารและคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ เพื่อการบริหารงาน	1.00	10.00	6.6000	2.30288
7) ท่านมีความคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	3.00	10.00	7.6175	1.60394
8) ท่านสามารถประยุกต์ใช้ สิ่งใหม่ๆ เช่น ทฤษฎีใหม่ๆ นวัตกรรมใหม่ๆ หรือ สมมติฐานใหม่ๆ เพื่อปรับหาแนวทางที่ดีกว่า	1.00	9.00	4.7375	1.67798
9) ท่านสามารถ คิดค้น หรือ สร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่ๆ ได้	0.00	9.00	4.0075	2.33797
10) ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อปรับตนให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้	1.00	10.00	6.6500	2.30451

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.6175 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.60394 รองลงมาคือมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อปรับตนให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆได้มีค่าเฉลี่ย 6.6500 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.30451 รองลงมาคือมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการทำงานการบริหารและคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ เพื่อการบริหารงาน มีค่าเฉลี่ย 6.6000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.30288 รองลงมาคือสามารถประยุกต์ใช้ สิ่งใหม่ๆ เช่น ทฤษฎีใหม่ๆ นวัตกรรมใหม่ๆ หรือ สมมติฐานใหม่ๆ เพื่อปรับหาแนวทางที่ดีกว่ามีค่าเฉลี่ย 4.7375 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.67798 และสามารถ คิดค้น หรือ สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ได้ อยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 4.0075 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.33797

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความทะเยอทะยาน

ด้านความทะเยอทะยาน	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
11) ท่านอดทนต่ออุปสรรคและพยายามจนกว่าจะประสบความสำเร็จ	2.00	10.00	7.2125	2.01183
12) ท่านมุ่งมั่นให้เป็นที่ยอมรับและได้รับเกียรติในวงสังคม	2.00	10.00	6.4900	1.71968
13) ท่านต้องการให้งานหรือธุรกิจของท่านมีความมั่นคงและสามารถสร้างผลกำไร	1.00	10.00	7.3900	1.75374
14) ท่านมีแรงผลักดันในการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้	1.00	10.00	6.0475	2.18109
15) ท่านมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมด้านสังคมและเศรษฐกิจ	0.00	9.00	4.2950	2.32842

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้งานหรือธุรกิจของท่านมีความมั่นคงและสามารถสร้างผลกำไรอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.3900 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.75374 รองลงมาคือ อดทนต่ออุปสรรคและพยายามจนกว่าจะประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ย 7.2125 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.01183 รองลงมาคือมุ่งมั่นให้เป็นที่ยอมรับและได้รับเกียรติในวงสังคมมีค่าเฉลี่ย 6.4900 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.71968 รองลงมาคือมีแรงผลักดันในการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้มีค่าเฉลี่ย 6.0475 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18109 และมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมด้านสังคมและเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 4.2950 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.32842

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความขยัน

ด้านความขยัน	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
16) ท่านทุ่มเทให้กับการทำงาน	1.00	10.00	6.9900	1.84890
17) ท่านทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและตั้งใจ	3.00	10.00	7.6000	1.70213
18) ท่านทำงานด้วยความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่	1.00	10.00	7.4025	1.74445
19) ท่านรับผิดชอบในงานที่ทำเสมอ	1.00	10.00	6.3850	2.18029
20) ท่านมีความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียร	1.00	10.00	6.7750	2.02970

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และตั้งใจอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.6000 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.70213 รองลงมาคือทำงานด้วยความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ที่มีค่าเฉลี่ย 7.4025 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.74445 รองลงมาคือทุ่มเทให้กับการทำงานมีค่าเฉลี่ย 6.9900 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.84890 รองลงมาคือมีความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียรมีค่าเฉลี่ย 6.7750 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02970 และมีความรับผิดชอบในงานที่ทำเสมออยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.3850 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18029

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความชำนาญ

ด้านความชำนาญ	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
21) ท่านมีความรู้ความชำนาญและทักษะในวิชาชีพในการดำเนินกิจการต่างๆของตนเอง	1.00	10.00	6.4000	2.02862
22) ท่านมีทักษะในการบริหารจัดการ	1.00	10.00	6.1550	1.90658
23) ท่านสามารถบริหารกิจการต่างๆด้วยความมั่นคงและมั่นใจ	1.00	10.00	6.2625	1.69581
24) ท่านสามารถใช้ทักษะและความรู้ของตนเองเพื่อลดการพึ่งพาจากผู้ชำนาญการด้านอื่นๆ	1.00	10.00	5.9075	1.73969
25) ท่านกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินการต่างๆและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้	1.00	10.00	6.2400	1.73347

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความชำนาญและทักษะในวิชาชีพในการดำเนินกิจการต่างๆของตนเองอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.4000 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02862 รองลงมาคือสามารถบริหารกิจการต่างๆด้วยความมั่นคงและมั่นใจมีค่าเฉลี่ย 6.2625 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.69581 รองลงมาคือมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินการต่างๆและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้มีค่าเฉลี่ย 6.2400 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.73347 รองลงมาคือมีทักษะในการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ย 6.1550 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.90658 และสามารถใช้ทักษะและความรู้ของตนเองเพื่อลดการพึ่งพาจากผู้ชำนาญการด้านอื่นๆอยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.9075 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.73969

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
26) ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง	0.00	9.00	4.8725	2.06444
27) ท่านมั่นใจว่าท่านสามารถทำงานต่างๆ ในประสบความสำเร็จได้	0.00	9.00	3.6650	2.27282
28) ท่านมั่นใจว่าสามารถบริหารงานได้อย่างสมเหตุสมผล	1.00	10.00	6.9700	1.93480
29) ท่านมั่นใจว่าทำสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆได้	2.00	10.00	6.9850	1.74998
30) ท่านสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง	0.00	10.00	5.4750	2.31252

จากตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมั่นใจว่าท่านสามารถเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ได้อยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9850 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.74998 รองลงมาคือมั่นใจว่าสามารถบริหารงานได้อย่างสมเหตุสมผลมีค่าเฉลี่ย 6.9700 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.93480 รองลงมาคือสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องมีค่าเฉลี่ย 5.4750 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.31252 รองลงมาคือมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมีค่าเฉลี่ย 4.8725 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.06444 และมั่นใจว่าท่านสามารถทำงานต่างๆ ในประสบความสำเร็จได้อยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 3.6650 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.27282

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
31) ท่านเพียรทำงานให้เสร็จตรงตามเป้าหมายเสมอ	3.00	10.00	7.1000	1.85453
32) ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานแก่ผู้อื่น	1.00	9.00	4.3575	2.08700
33) ท่านเป็นคนตรงต่อเวลา	3.00	10.00	7.1825	1.51821
34) ท่านรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายเสมอ	1.00	10.00	5.5375	1.99714
35) ท่านสามารถยอมรับผิดจากผลเสียที่เกิดจากการดำเนินงานที่ผิดพลาดของท่าน	1.00	9.00	4.5925	1.65780

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นคนตรงต่อเวลาอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.1825 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.51821 รองลงมาคือมีความเพียรทำงานให้เสร็จตรงตามเป้าหมายเสมอมีค่าเฉลี่ย 7.1000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.85435 รองลงมาคือมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายเสมอมีค่าเฉลี่ย 5.5375 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.99714 รองลงมาคือสามารถยอมรับผิดจากผลเสียที่เกิดจากการดำเนินงานที่ผิดพลาดของตนเองมีค่าเฉลี่ย 4.5925 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.65780 และเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานแก่ผู้อื่นอยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 4.3575 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.08700

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต

ด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต	ต่ำสุด	สูงสุด	เฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
36) ท่านมองเห็นโอกาสในวิกฤตต่างๆ	3.00	10.00	7.3500	1.55194
37) ท่านสามารถนำจุดด้อยของผู้อื่นหรือผู้ประกอบการอื่นๆ มาสร้างจุดแข็งให้กับตนเองได้	1.00	9.00	5.7525	1.52383
38) ท่านสามารถนำประสบการณ์และความล้มเหลวมาปรับปรุงตนเองหรือกิจการต่างๆที่ท่านทำได้	2.00	10.00	7.2425	1.78653
39) ท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะในการปฏิบัติงานต่างๆ	2.00	9.00	6.1000	1.52506
40) ท่านมองโลกในแง่ดีเสมอ	4.00	10.00	7.2675	1.67869

จากตารางที่ 4.14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นโอกาสในวิกฤตต่างๆอยู่ในระดับสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.3500 เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.55194 รองลงมาคือมองโลกในแง่ดีเสมอมีค่าเฉลี่ย 7.2675 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.67869 รองลงมาคือสามารถนำประสบการณ์และความล้มเหลวมาปรับปรุงตนเองหรือกิจการต่างๆที่ท่านทำได้มีค่าเฉลี่ย 7.2425 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.78653 รองลงมาคือมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะในการปฏิบัติงานต่างๆมีค่าเฉลี่ย 6.1000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52506 และสามารถนำจุดด้อยของผู้อื่นหรือผู้ประกอบการอื่นๆ มาสร้างจุดแข็งให้กับตนเองได้อยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.7525 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.52383

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน : ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลทำให้คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ด้าน ความกล้าเสี่ยง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน ความขยัน ความชำนาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	เพศ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความกล้าเสี่ยง	ชาย	144	5.5792	.98768	1.422	.234
	หญิง	256	5.6883	1.10451		
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	ชาย	144	5.8042	.72110	9.689	.002*
	หญิง	256	5.9891	.87790		
ความทะเยอทะยาน	ชาย	144	6.3875	.94439	.046	.831
	หญิง	256	6.2305	.91891		
ความขยัน	ชาย	144	7.2444	1.46635	.794	.373
	หญิง	256	6.9750	.90385		
ความชำนาญ	ชาย	144	6.3583	1.47119	.576	.448
	หญิง	256	6.1625	.81909		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	ชาย	144	5.2708	.87912	.433	.511
	หญิง	256	5.7750	.91231		
ความรับผิดชอบ	ชาย	144	5.4069	1.42140	1.719	.191
	หญิง	256	6.0047	.85588		
ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต	ชาย	144	6.6597	.71978	.000	.994
	หญิง	256	6.7891	.73663		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 5.5792 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .98768 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 5.6883 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10451 ค่า F-test 1.422 และค่า Sig .234

คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 5.8042 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .98768 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 5.9891 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .87790 ค่า F-test 9.689 และค่า Sig .002

คุณลักษณะด้านความทะเยอทะยานของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 6.3875 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .94439 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 6.2305 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .91891 ค่า F-test .046 และค่า Sig .831

คุณลักษณะด้านความขยันของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 7.2444 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.46635 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 6.9750 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .90385 ค่า F-test .749 และค่า Sig .373

คุณลักษณะด้านความชำนาญของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 6.3583 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.47119 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 6.1625 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81909 ค่า F-test .576 และค่า Sig .448

คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 5.2708 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .87912 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 5.7750 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .91231 ค่า F-test .433 และค่า Sig .511

คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 5.4069 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42140 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 6.0047 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .85588 ค่า F-test 1.719 และค่า Sig .191

คุณลักษณะด้านการหาโอกาสจากวิกฤตของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 6.6597 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71978 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 6.7891 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73663 ค่า F-test .000 และค่า Sig .994

ดังนั้น เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Sig .002) ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอายุ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	อายุ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความกล้าเสี่ยง	ต่ำกว่า 20 ปี	84	5.1452	.99607	10.097	.000*
	20 ปี	100	5.4360	.82505		
	21 ปี	75	5.9680	.98587		
	22 ปี	95	5.9432	1.21223		
	23 ปี	31	6.1677	1.12083		
	มากกว่า 23 ปี	15	5.3600	.45482		
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	ต่ำกว่า 20 ปี	84	5.9095	.78811	3.045	.010*
	20 ปี	100	5.8300	1.04074		
	21 ปี	75	5.6987	.44036		
	22 ปี	95	6.1495	.90105		
	23 ปี	31	6.0452	.58357		
	มากกว่า 23 ปี	15	6.0400	.54616		
ความทะเยอทะยาน	ต่ำกว่า 20 ปี	84	6.2929	.87836	.743	.592
	20 ปี	100	6.2120	.84175		
	21 ปี	75	6.3600	.79729		
	22 ปี	95	6.2168	1.10921		
	23 ปี	31	6.4065	1.02435		
	มากกว่า 23 ปี	15	6.5867	.98406		

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอายุ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	อายุ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความขยัน	ต่ำกว่า 20 ปี	84	6.8357	.99452	1.368	.235
	20 ปี	100	7.1340	1.64999		
	21 ปี	75	7.1973	.88440		
	22 ปี	95	7.0316	.91201		
	23 ปี	31	7.3548	.77237		
	มากกว่า 23 ปี	15	7.0267	.75542		
ความชำนาญ	ต่ำกว่า 20 ปี	84	6.2119	1.88318	1.270	.276
	20 ปี	100	6.0200	.76621		
	21 ปี	75	6.3920	.84753		
	22 ปี	95	6.3032	.72103		
	23 ปี	31	6.3871	.72284		
	มากกว่า 23 ปี	15	6.2133	.66961		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	ต่ำกว่า 20 ปี	84	5.5000	.84597	4.015	.001*
	20 ปี	100	5.5520	.97447		
	21 ปี	75	5.3360	.91543		
	22 ปี	95	5.9137	.90702		
	23 ปี	31	5.5032	.84833		
	มากกว่า 23 ปี	15	5.8400	1.03703		

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอายุ กับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	อายุ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความรับผิดชอบ	ต่ำกว่า 20 ปี	84	5.8143	1.65327	1.297	.264
	20 ปี	100	5.9220	.94448		
	21 ปี	75	5.5653	.97779		
	22 ปี	95	5.8737	.89159		
	23 ปี	31	5.5419	.81026		
	มากกว่า 23 ปี	15	5.8667	1.19682		
ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต	ต่ำกว่า 20 ปี	84	6.6405	.73059	1.417	.217
	20 ปี	100	6.6540	.65125		
	21 ปี	75	6.7867	.78729		
	22 ปี	95	6.8863	.75267		
	23 ปี	31	6.7613	.76493		
	มากกว่า 23 ปี	15	6.7333	.71979		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.1677 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12083 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.1452 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .99607 ค่า F-test 10.097 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.1495 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .90105 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.6987 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44036 ค่า F-test 3.045 และค่า Sig .010

คุณลักษณะด้านความทะเยอทะยานของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ มากกว่า 23 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.5867 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .98406 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.2120 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84175 ค่า F-test .743 และค่า Sig .592

คุณลักษณะด้านความขยันของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.3548 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .77237 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.8357 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .99452 ค่า F-test 1.368 และค่า Sig .235

คุณลักษณะด้านความชำนาญของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.3920 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .84753 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 6.0200 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .76621 ค่า F-test 1.270 และค่า Sig .276

คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 5.9137 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .90702 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.3360 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .91543 ค่า F-test 4.015 และค่า Sig .001

คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 5.9220 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .94448 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปี มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.5419 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81026 ค่า F-test 1.297 และค่า Sig .264

คุณลักษณะด้านการหาโอกาสจากวิกฤตของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 22 ปี มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.8863 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75267 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 6.6405 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73059 ค่า F-test 1.417 และค่า Sig .217

ดังนั้น อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง (Sig .000), ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (.010), ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (.001) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านคณะที่ศึกษา กับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	คณะ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความกล้าเสี่ยง	แพทยศาสตร์	28	5.0643	.46205	13.416	.000*
	ทันตแพทยศาสตร์	23	4.7304	.69963		
	เภสัชศาสตร์	38	5.4263	.83849		
	พยาบาลศาสตร์	44	5.6455	1.07993		
	เทคนิคการแพทย์	144	5.6486	.85616		
	กายภาพบำบัด	18	6.5667	1.37755		
	แพทย์แผน ตะวันออก	46	5.6174	1.19987		
	ทัศนมาตรศาสตร์	34	5.5176	1.08892		
	วิทยาศาสตร์ การแพทย์	25	7.0720	.92894		
ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	แพทยศาสตร์	28	6.4286	.80868	12.773	.000*
	ทันตแพทยศาสตร์	23	6.3739	.79385		
	เภสัชศาสตร์	38	6.0789	.52923		
	พยาบาลศาสตร์	44	6.2273	.93470		
	เทคนิคการแพทย์	144	5.9611	.81944		
	กายภาพบำบัด	18	6.0000	.94558		
	แพทย์แผน ตะวันออก	46	5.0957	.50198		
	ทัศนมาตรศาสตร์	34	5.4471	.53949		
	วิทยาศาสตร์ การแพทย์	25	6.0560	.48484		

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านคณะที่ศึกษา กับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	คณะ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความทะเยอทะยาน	แพทยศาสตร์	28	6.0500	1.22520	3.606	.000*
	ทันตแพทยศาสตร์	23	6.1652	.74015		
	เภสัชศาสตร์	38	5.6895	.83141		
	พยาบาลศาสตร์	44	6.3091	.77214		
	เทคนิคการแพทย์	144	6.4653	.83149		
	กายภาพบำบัด	18	6.0333	1.30744		
	แพทย์แผน ตะวันออก	46	6.4826	.81712		
	ทัศนมาตรศาสตร์	34	6.2118	.92105		
	วิทยาศาสตร์ การแพทย์	25	6.4320	1.14845		
ความขยัน	แพทยศาสตร์	28	6.9429	.63679	2.388	.016*
	ทันตแพทยศาสตร์	23	6.8609	.75422		
	เภสัชศาสตร์	38	7.0474	1.03708		
	พยาบาลศาสตร์	44	6.9955	1.09331		
	เทคนิคการแพทย์	144	7.1597	.77931		
	กายภาพบำบัด	18	6.7444	.62800		
	แพทย์แผน ตะวันออก	46	6.8348	.73431		
	ทัศนมาตรศาสตร์	34	7.7471	2.65755		
	วิทยาศาสตร์ การแพทย์	25	6.8320	1.16573		

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านคณะที่ศึกษา กับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	คณะ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความชำนาญ	แพทยศาสตร์	28	5.7429	.75397	4.229	.000*
	ทันตแพทยศาสตร์	23	5.6000	.83339		
	เภสัชศาสตร์	38	5.8526	.86078		
	พยาบาลศาสตร์	44	6.4727	.76565		
	เทคนิคการแพทย์	144	6.3181	.77058		
	กายภาพบำบัด	18	5.7333	.73565		
	แพทย์แผน ตะวันออก	46	6.4870	2.33530		
	ทัศนมาตรศาสตร์	34	6.4118	.61485		
	วิทยาศาสตร์ การแพทย์	25	6.6800	.65574		
	ความเชื่อมั่นในตนเอง	แพทยศาสตร์	28	5.7071		
ทันตแพทยศาสตร์		23	5.5043	.92416		
เภสัชศาสตร์		38	5.5526	.81927		
พยาบาลศาสตร์		44	5.6455	1.15002		
เทคนิคการแพทย์		144	5.5694	.92012		
กายภาพบำบัด		18	5.9333	.85955		
แพทย์แผน ตะวันออก		46	5.7217	.83424		
ทัศนมาตรศาสตร์		34	5.2471	1.05493		
วิทยาศาสตร์ การแพทย์		25	5.6480	.84908		

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านคณะที่ศึกษา กับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	คณะ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความรับผิดชอบ	แพทยศาสตร์	28	6.0714	2.63437	1.877	.062
	ทันตแพทยศาสตร์	23	5.8522	.59151		
	เภสัชศาสตร์	38	5.3789	.86841		
	พยาบาลศาสตร์	44	5.4318	.70999		
	เทคนิคการแพทย์	144	5.8153	.93152		
	กายภาพบำบัด	18	5.8000	.66510		
	แพทย์แผน ตะวันออก	46	6.0609	1.00829		
	ทัศนมาตรศาสตร์	34	5.9588	1.28184		
	วิทยาศาสตร์ การแพทย์	25	5.7840	.75260		
	ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต	แพทยศาสตร์	28	6.7571		
ทันตแพทยศาสตร์		23	6.4957	.83963		
เภสัชศาสตร์		38	6.6053	.63669		
พยาบาลศาสตร์		44	6.7045	.61529		
เทคนิคการแพทย์		144	6.7611	.81362		
กายภาพบำบัด		18	6.8778	.77956		
แพทย์แผน ตะวันออก		46	6.8217	.64115		
ทัศนมาตรศาสตร์		34	6.7235	.63248		
วิทยาศาสตร์ การแพทย์		25	6.9040	.81265		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะ
วิทยาศาสตร์การแพทย์ มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.0720 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .92894 ในขณะที่กลุ่ม
ตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะทันตแพทยศาสตร์ มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 4.7304 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69963
ค่า F-test 13.416 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะแพทยศาสตร์ มี
ค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.4286 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .80868 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่
คณะแพทย์แผนตะวันออก มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.0957 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .50198 ค่า F-test
12.773 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความทะเยอทะยานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะแพทย์แผนตะวันออก มี
ค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.4826 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81712 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะเภสัช
ศาสตร์ มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.6895 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83141 ค่า F-test 3.606 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความขยันของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะทันตมาตรศาสตร์ มีค่าสูงสุด มี
ค่าเฉลี่ย 7.7471 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.65755 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะกายภาพบำบัด
มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.7444 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .62800 ค่า F-test 2.388 และค่า Sig .016

คุณลักษณะด้านความชำนาญของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มี
ค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.6800 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .65574 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะทันต
แพทยศาสตร์ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.6000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83339 ค่า F-test 4.229 และค่า Sig
.000

คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะกายภาพบำบัด มี
ค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 5.9333 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .85955 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะ
ทันตมาตรศาสตร์ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.2471 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.05493 ค่า F-test 1.127 และค่า
Sig .344

คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะแพทยศาสตร์ มีค่าสูงสุด มี
ค่าเฉลี่ย 6.0714 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.63437 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะเภสัชศาสตร์ มี
ค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.3789 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .86841 ค่า F-test 1.877 และค่า Sig .062

คุณลักษณะด้านการหาโอกาสจากวิกฤตของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์
การแพทย์ มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9040 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81265 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
อยู่คณะทันตแพทยศาสตร์ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 6.4957 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83963 ค่า F-test .817
และค่า Sig .588

ดังนั้น คณะที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง (Sig .000), ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (.000), ด้านความทะเยอทะยาน(.000), ด้านความขยัน (.016), ด้านความชำนาญ (.000) ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านชั้นปีที่ศึกษากับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	ชั้นปีที่ศึกษา	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความกล้าเสี่ยง	ปี 1	53	5.7547	.79773	13.193	.000*
	ปี 2	189	5.4063	.96995		
	ปี 3	83	5.9157	1.18203		
	ปี 4	67	5.6299	.96688		
	ปี 5	4	8.0000	.36515		
	ปี 6	4	8.1500	.30000		
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	ปี 1	53	5.4868	.70220	7.009	.000*
	ปี 2	189	5.9746	.83805		
	ปี 3	83	5.7590	.79557		
	ปี 4	67	6.2806	.79014		
	ปี 5	4	6.2500	.41231		
	ปี 6	4	6.3000	.34641		
ความทะเยอทะยาน	ปี 1	53	6.2075	1.04805	3.305	.006*
	ปี 2	189	6.3725	.80905		
	ปี 3	83	6.1060	1.02854		
	ปี 4	67	6.2328	.96960		
	ปี 5	4	7.8000	.48990		
	ปี 6	4	6.4500	.71880		

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านชั้นปีที่ศึกษากับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็น ผู้ประกอบการ	ชั้นปีที่ศึกษา	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความขยัน	ปี 1	53	7.0566	.67866	3.089	.010*
	ปี 2	189	7.2910	1.32126		
	ปี 3	83	6.8313	1.11420		
	ปี 4	67	6.8090	.84023		
	ปี 5	4	6.6000	.81650		
	ปี 6	4	6.8000	.28284		
ความชำนาญ	ปี 1	53	5.9623	.77067	3.257	.007*
	ปี 2	189	6.1376	.84985		
	ปี 3	83	6.5373	1.79074		
	ปี 4	67	6.4149	.71969		
	ปี 5	4	5.8500	.41231		
	ปี 6	4	5.3500	.44347		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	ปี 1	53	5.4226	.96847	3.141	.009*
	ปี 2	189	5.4656	.95602		
	ปี 3	83	5.8699	.83136		
	ปี 4	67	5.7672	.85818		
	ปี 5	4	5.5000	.75719		
	ปี 6	4	5.3500	1.33041		

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านชั้นปีที่ศึกษากับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	ชั้นปีที่ศึกษา	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความรับผิดชอบ	ปี 1	53	5.3094	2.06382	3.274	.007*
	ปี 2	189	5.8063	.89083		
	ปี 3	83	5.8313	.96751		
	ปี 4	67	6.0746	.77447		
	ปี 5	4	5.2000	.46188		
	ปี 6	4	6.3000	.47610		
ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต	ปี 1	53	6.9623	.67031	1.921	.090
	ปี 2	189	6.6815	.71810		
	ปี 3	83	6.8337	.77951		
	ปี 4	67	6.6179	.72256		
	ปี 5	4	6.9000	.95917		
	ปี 6	4	6.7500	.71880		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 6 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 8.1500 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .30000 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.4063 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .96995 ค่า F-test 13.193 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 6 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.3000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34641 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.4868 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .70220 ค่า F-test 7.009 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความทะเยอทะยานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.8000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .48990 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.1060 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02854 ค่า F-test 3.305 และค่า Sig .006

คุณลักษณะด้านความขยันของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.2910 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.32126 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.6000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .81650 ค่า F-test 3.089 และค่า Sig .010

คุณลักษณะด้านความชำนาญของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 6 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.8000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .28284 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.3500 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44347 ค่า F-test 3.257 และค่า Sig .007

คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 5.8699 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .83136 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.3094 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.06382 ค่า F-test 3.141 และค่า Sig .009

คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 6 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.3000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .47610 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.2000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .46188 ค่า F-test 3.274 และค่า Sig .007

คุณลักษณะด้านการหาโอกาสทางวิกฤตของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9623 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .67031 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 6.6179 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72256 ค่า F-test 1.921 และค่า Sig .090

ดังนั้น ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะ ในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง (Sig .000), ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (.000), ด้านความทะเยอทะยาน(.006), ด้านความขยัน (.010), ด้านความชำนาญ (.007), ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง(.009), ด้านความรับผิดชอบ(.007) ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพผู้ปกครองกับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ปกครอง	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความกล้าเสี่ยง	ว่างงาน	6	4.4000	.53666	3.875	.004*
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	5.5625	1.07382		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	5.6711	.83119		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	5.7259	1.11512		
	อื่นๆ	26	6.1154	1.20953		
ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	ว่างงาน	6	6.9667	.80416	6.854	.000*
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	5.7511	.71402		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	5.8921	.59279		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	6.1500	1.00013		
	อื่นๆ	26	5.9154	.94687		

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพผู้ปกครองกับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ปกครอง	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความทะเยอทะยาน	ว่างงาน	6	5.6667	.41312	3.623	.006*
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	6.1386	.93777		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	6.3263	1.12325		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	6.4397	.79879		
	อื่นๆ	26	6.6385	.63754		
ความขยัน	ว่างงาน	6	7.1333	.84538	2.180	.071
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	6.9057	.98536		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	7.0763	.86037		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	7.2414	1.52965		
	อื่นๆ	26	7.4154	.72426		

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพผู้ปกครองกับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็น ผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ปกครอง	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความชำนาญ	ว่างงาน	6	6.7333	.41312	2.260	.062
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	6.2091	.82499		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	6.2000	.78520		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	6.1397	.82619		
	อื่นๆ	26	6.7923	3.02389		
ความเชื่อมั่นในตนเอง	ว่างงาน	6	6.6000	.77974	3.239	.012*
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	5.6023	.99254		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	5.4053	.85602		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	5.5862	.89159		
	อื่นๆ	26	5.8846	.73141		

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพผู้ปกครองกับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	อาชีพผู้ปกครอง	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความรับผิดชอบ	ว่างงาน	6	5.8333	.34448	6.282	.000*
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	6.0830	.89962		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	5.4105	1.81222		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	5.5966	.80519		
	อื่นๆ	26	5.7615	.77773		
ความสามารถในการ หาโอกาสจากวิกฤต	ว่างงาน	6	6.9333	.46762	1.872	.114
	พนักงาน บริษัทเอกชน	176	6.7727	.71117		
	ธุรกิจส่วนตัว/ อิสระ	76	6.8658	.74504		
	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	116	6.6638	.72405		
	อื่นๆ	26	6.4846	.86009		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.1154 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.20953 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ว่างงาน มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 4.4000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .53666 ค่า F-test 3.875 และค่า Sig .004

คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ว่างงาน มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9667 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .80416 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.7511 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71402 ค่า F-test 6.854 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความทะเยอทะยานของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.6385 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .63754 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ว่างงาน มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.6667 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .41312 ค่า F-test 3.623 และค่า Sig .006

คุณลักษณะด้านความขยันของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.4154 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72426 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9057 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .98536 ค่า F-test 2.180 และค่า Sig .071

คุณลักษณะด้านความชำนาญของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.7923 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.02389 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 6.1397 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .82619 ค่า F-test 2.260 และค่า Sig .062

คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ว่างงาน มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.6000 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .77974 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.4053 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .85602 ค่า F-test 3.239 และค่า Sig .012

คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.0830 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .89962 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.4105 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.81222 ค่า F-test 6.282 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านการหาโอกาสจากวิกฤตของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ ว่างงาน มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9333 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .46762 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพ อื่นๆ มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.7615 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .77773 ค่า F-test 1.872 และค่า Sig .114

ดังนั้น อาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง (Sig .004), ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (.000), ด้านความทะเยอทะยาน(.006), ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง(.012), ด้านความรับผิดชอบ(.000) ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านรายได้ กับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะในการ การเป็นผู้ประกอบการ	รายได้	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความกล้าเสี่ยง	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	5.6660	1.06419	4.922	.002*
	15,000 – 20,000 บาท	78	5.8359	1.16251		
	20,001 – 25,000 บาท	25	5.2320	.48539		
	25,001 – 30,000 บาท	9	4.6444	.29627		
ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	5.8271	.73648	17.496	.000*
	15,000 – 20,000 บาท	78	5.8923	1.01710		
	20,001 – 25,000 บาท	25	6.9840	.45797		
	25,001 – 30,000 บาท	9	6.2889	.44845		
ความ ทะเยอทะยาน	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	6.3931	.95572	5.193	.002*
	15,000 – 20,000 บาท	78	5.9513	.80852		
	20,001 – 25,000 บาท	25	6.0880	.73729		
	25,001 – 30,000 บาท	9	6.3556	.90431		
ความขยัน	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	7.1396	1.26627	1.824	.142
	15,000 – 20,000 บาท	78	6.8103	.75860		
	20,001 – 25,000 บาท	25	7.1680	.58218		
	25,001 – 30,000 บาท	9	6.9111	.58405		
ความชำนาญ	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	6.3319	1.15168	11.889	.000*
	15,000 – 20,000 บาท	78	6.2897	.78270		
	20,001 – 25,000 บาท	25	5.4960	.70503		
	25,001 – 30,000 บาท	9	4.6222	.73786		
ความเชื่อมั่นใน ตนเอง	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	5.4500	.94312	9.547	.000*
	15,000 – 20,000 บาท	78	6.0513	.78917		
	20,001 – 25,000 บาท	25	5.7200	.85829		
	25,001 – 30,000 บาท	9	5.8667	.48990		

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ด้านรายได้ กับ
คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (ต่อ)

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ	รายได้	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	Sig.
ความรับผิดชอบ	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	5.7215	1.23360	1.652	.177
	15,000 – 20,000 บาท	78	6.0359	.78409		
	20,001 – 25,000 บาท	25	5.8480	.83323		
	25,001 – 30,000 บาท	9	5.6667	.44721		
ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต	น้อยกว่า 15,000 บาท	288	6.7521	.73825	3.692	.012*
	15,000 – 20,000 บาท	78	6.8641	.69394		
	20,001 – 25,000 บาท	25	6.4320	.66000		
	25,001 – 30,000 บาท	9	6.2444	.72648		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 คุณลักษณะด้านความกล้าเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,000 – 20,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 5.8359 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.16251 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 4.6444 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .29627 ค่า F-test 4.922 และค่า Sig .002

คุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.9840 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .45797 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.827 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73648 ค่า F-test 17.496 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความทะเยอทะยานของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.3931 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .95572 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,000 – 20,000 บาท มีค่าต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 5.9513 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .80852 ค่า F-test 5.193 และค่า Sig .002

คุณลักษณะด้านความขยันของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 7.1680 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58218 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ มีค่าต่ำสุด 15,000-20,000 บาท มีค่าเฉลี่ย 6.8103 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75860 ค่า F-test 1.824 และค่า Sig .142

คุณลักษณะด้านความชำนาญของกลุ่มตัวอย่างที่รายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.3319 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.15168 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 4.6222 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .73786 ค่า F-test 11.889 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่รายได้ 15,000 – 20,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.0513 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .78917 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.4500 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .94312 ค่า F-test 9.547 และค่า Sig .000

คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบของกลุ่มตัวอย่างที่รายได้ 15,000-20,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.0359 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .78409 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 5.6667 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .44721 ค่า F-test 1.652 และค่า Sig .177

คุณลักษณะด้านการหาโอกาสจากวิกฤตของกลุ่มตัวอย่างที่รายได้ 15,000-20,000 บาท มีค่าสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 6.8641 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69394 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีค่าต่ำสุดมีค่าเฉลี่ย 6.244 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72648 ค่า F-test 3.692 และค่า Sig .012

ดังนั้น รายได้ของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง (Sig .002), ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (.000), ด้านความทะเยอทะยาน (.002), ด้านความชำนาญ (.000), ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (.000), ด้านการหาโอกาสจากวิกฤต (.012) ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิต” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และรายได้ต่อเดือน
- 2) เพื่อศึกษาคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต
- 3) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ศึกษาคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีในสายวิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 9 คณะ ได้แก่ 1) วิทยาลัยแพทยศาสตร์ 2) คณะทันตแพทยศาสตร์ 3) คณะเภสัชศาสตร์ 4) คณะพยาบาลศาสตร์ 5) คณะเทคนิคการแพทย์ 6) คณะกายภาพบำบัด 7) คณะแพทย์แผนตะวันออก 8) คณะทัศนมาตรศาสตร์ และ 9) คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทั้งหมด 5,538 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามปลายปิด แบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ชั้นปี อาชีพผู้ปกครองรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต (Rating Scale) ซึ่งมีทั้งหมด 8 ด้าน รวม 40 ข้อ คือ

- 1) ด้านความกล้าเสี่ยง 5 ข้อ
- 2) ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 5 ข้อ

- 3) ด้านความทะเยอทะยาน 5 ข้อ
- 4) ด้านความขยัน 5 ข้อ
- 5) ด้านความชำนาญ 5 ข้อ
- 6) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง 5 ข้อ
- 7) ด้านความรับผิดชอบ 5 ข้อ
- 8) ด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต 5 ข้อ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต รวมถึงการทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยค่าสถิติอ้างอิง T-test และ Anova F-test

แบ่งตามหัวข้อออกได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สามารถจำแนกข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ได้ ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 และเพศชายจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 จำแนกตามอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 20 ปี 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะเทคนิคการแพทย์ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 จำแนกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 จำแนกตามรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0

การศึกษาปัจจัยประชากรศาสตร์ ที่มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ด้าน ความกล้าเสี่ยง ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน ความขยัน ความชำนาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความ รับผิดชอบ และด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต ซึ่งตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ โดยเก็บข้อมูลแบบตรวจสอบรายการ และทำการ ทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามสมมติฐานที่ 1 เพื่อหาความแตกต่างของปัจจัยทางด้าน ประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบ One Way Anova โดยกำหนดระดับ นัยสำคัญทางสถิติ (Alpha) ที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

ด้านเพศ : เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านอายุ : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้า เสี่ยง, ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านคณะที่ศึกษา : คณะที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้าน ความกล้าเสี่ยง, ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านความขยัน, ด้านความ ชำนาญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านระดับชั้นปี : ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้าน ความกล้าเสี่ยง, ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านความขยัน, ด้านความ ชำนาญ, ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง, ด้านความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านอาชีพของผู้ปกครอง : อาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็น ผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง, ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้าน ความเชื่อมั่นในตนเอง, ด้านความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านรายได้ของนักศึกษา : รายได้ของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยง, ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านความชำนาญ, ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง, ด้านการหาโอกาสจากวิกฤต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยประชากรศาสตร์ ที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้แก่ด้าน ความกล้าเสี่ยง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่นทะเยอทะยาน ความขยัน ความชำนาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ และด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ได้ดังนี้

ปัจจัยด้านอายุ คณะที่ศึกษา ระดับชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนักศึกษา มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความกล้าเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความกล้าเสี่ยงจะช่วยทำให้เกิดการกล้าตัดสินใจลงมือทำ ทำให้เจอหนทางที่จะประสบความสำเร็จได้มากกว่า เป็นคุณสมบัติที่ควรมีของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของ ชูชัย สมิทธิไกร (2548) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย พบว่าคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการจะมีลักษณะของความกล้าเสี่ยงเป็นองค์ประกอบ

ปัจจัยด้านเพศ อายุ คณะที่ศึกษา ระดับชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนักศึกษา มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะทำให้เกิดการพัฒนางาน ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยของ เรวัตร์ชาติวิศิษฐ์ (2537) ได้ให้ความหมายของการสร้างความคิดริเริ่มคือความคิด ริเริ่มเป็นจุดสำคัญที่ทำให้เกิดการปรับปรุงงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จะเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ เกิดความเปลี่ยนแปลงในการทำงานและนำความคิดที่ได้มานั้นมาใช้ในการปฏิบัติงานจริงความคิด ริเริ่มอาจจะเกิดจากการจดจำในสิ่งที่ดีและนำมาปรับปรุงการหาเหตุผลการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขการเป็นคนชอบสงสัยการมีความคิดใหม่ๆ แปลกๆ เพื่อหาวิธีการที่ดีกว่า

ปัจจัยด้านคณะที่ศึกษา ระดับชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนักศึกษา มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความทะเยอทะยานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความ

พยายามจะทำให้เกิดความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการได้มากกว่า ตามทฤษฎีของกัตต์ญู หิริญญสมบุรณ์(2545) ที่ได้ให้ความหมายของการมีความมุ่งมั่นทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จโดยต้องการกำไรจากการประกอบการจากการลงทุนลงแรงทำงาน ผู้ประกอบการต้องมีความรู้สึกต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตอันเป็นพลังผลักดันให้ ผู้ประกอบการ จะขึ้นมาดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยความต้องการสังเกตได้อย่างชัดเจนว่าจะไม่เหมือนกับความต้องการของคนธรรมดาทั่วไป นอกจากนั้นยังต้องอดทนกับอุปสรรคนานาประการที่ถาโถมเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยด้านขณะที่ศึกษาและระดับชั้นปีมีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความขยันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความขยันจะทำให้เกิดการพัฒนางานเช่นกัน เป็นไปตามทฤษฎีของจรูญ ทองถาวร (2537 : 106) ซึ่งให้ความหมายของความขยัน ไว้ว่า ความขยัน คือ ขยันต่อการทำงานตามภาระหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบไม่เป็นคนเกียจคร้านซึ่งจะทำให้ภาพพจน์และการได้รับความนิยมนิยมเสื่อมใสลดน้อยลงไป

ปัจจัยด้านขณะที่ศึกษา ระดับชั้นปีและรายได้ของนักศึกษา มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความชำนาญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความชำนาญจะทำให้เกิดการ ทำงานที่ลุล่วงไปด้วยดี ประสบผลสำเร็จ ดังทฤษฎีของกัตต์ญู หิริญญสมบุรณ์ (2545) ซึ่งได้ให้ความหมายของความชำนาญไว้ว่า ความชำนาญทั้งใน ทักษะด้านวิชาชีพและทักษะด้านบริหารการ เริ่มต้นประกอบการต้องอาศัยการลงมือลงแรงของ เจ้าของเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นความสามารถเชิงวิชาชีพจึงเป็นสิ่งที่จะต้องช่วยให้ประหยัด ค่าจ้างพนักงานลงได้และในการบริหารจะทำให้ธุรกิจ พื้นฟูอุปสรรคอยู่รอดและเจริญเติบโตได้

ปัจจัยด้านอายุ และระดับชั้นปี มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคุณลักษณะในด้านนี้มีความสำคัญสำหรับ ผู้ประกอบการ ตามทฤษฎีของอำนาจ ชีระวนิช (2544:7) ที่ได้ให้ความหมายของความเชื่อมั่นตนเอง คือ บุคคลที่มีความ เชื่อมั่นตนเองจะมีความรู้สึกที่สามารถเผชิญกับสิ่งที่ทำทลายได้ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ มีแนวโน้มเป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นตนเอง โดยเป็นผู้ซึ่งเมื่อเห็นปัญหาที่ต้องเผชิญความเสี่ยงแล้ว เชื่อว่ามีความสามารถที่จะชนะปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยทั่วไปผู้ประกอบการที่มีความเชื่อมั่นใน ความสามารถที่จะประสบความสำเร็จเป็นผู้โน้มเอียงไปในทางมองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับโอกาสในความสำเร็จบนพื้นฐานความเป็นจริง

ปัจจัยด้านระดับชั้นปี และอาชีพของผู้ปกครอง มีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือการเอาใจจริงเอาใจและมีวินัยในการทำงาน ตามทฤษฎีของกัตญูญ หิรัญญสมบุรณ์ (2545) ที่ได้ให้ความหมายของความเอาใจจริงเอาใจและมีวินัยใน การทำงานความสำเร็จเกิดจากความพากเพียรอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งต้องบังเกิดจากผู้ประกอบการที่มีนิสัยขยันหมั่นเพียรและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงานคนอื่น

และปัจจัยด้านรายได้ของนักศึกษามีผลต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการในด้านความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือเป็นคุณลักษณะที่สำคัญเพราะเมื่อเราสามารถพลิกวิกฤตให้เป็น โอกาสได้ก็จะทำให้เกิดการประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการ ดังทฤษฎีของ กัตญูญ หิรัญญสมบุรณ์ (2545) ที่ได้ให้ความหมายของการสามารถหาโอกาสในวิกฤต ว่าผู้ประกอบการที่ดีต้องมองว่าการเปลี่ยนแปลง คือ โอกาสที่จะเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งใหม่ๆ และต้องสามารถใช้การเปลี่ยนแปลงให้เกิดประโยชน์

5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัยชั้นนี้ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดเตรียมหลักสูตร การจัดการมหาดบัณฑิตสาขาการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ควรมีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จบมาจากคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- 2) ควรมีการจัดการเรียนการสอนในให้สอดคล้องกับปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้เรียน

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยชิ้นนี้ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดเตรียมหลักสูตร การจัดการมหาดบัณฑิตสาขาการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ควรมีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จบมาจากคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2) ควรมีการจัดการเรียนการสอนในให้สอดคล้องกับปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้เรียน

สำหรับข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคตควรมีการศึกษาในหัวข้อต่างๆดังต่อไปนี้

1) ควรมีการศึกษาในเรื่องแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2) ควรมีการศึกษาในเรื่องคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการใดบ้างที่จะส่งผลให้นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์สุขภาพประสบความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กัตัญญ หิริญญสมบุรณ์. *การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: บริษัท เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลส์ จำกัด, 2545.
- เกษม วัฒนชัย. “เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ.” *วารสารผู้ตรวจการแผ่นดินของ รัฐสภา*. 5(2550):32.
- จรรยา ทองถาวร. *มนุษยสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนอักษรบัณฑิต, 2537.
- ชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์. *คุณลักษณะของผู้ประกอบการในธุรกิจการผลิต การจัดจำหน่าย และการบริการ*. กรุงเทพฯ : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย, 2539.
- ชนินทร์ ชุณหพันธ์. *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2541.
- ชูชัย สมิตธิไกร. *การเปรียบเทียบคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการระหว่าง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลางที่ประสบความสำเร็จสูงและต่ำในจังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มนุษยศาสตร์สาร, 2548.
- ถาวร ศรีสุขะโต, และธนะเวช ศรีสุขะโต. *เคล็ดลับการทำธุรกิจ SMEs*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น, 2543.
- ธงชัย สันติวงษ์. *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.
- ธีรยุทธ วัฒนาสุโขทัย. *Entrepreneurship* ว่าจะเป็นพลังขับเคลื่อนสุดท้ายของระบบเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- นิมิตร นนทพันธุ์. *คำบรรยายให้กับผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ของโครงการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม รุ่นที่ 1*. จังหวัดสงขลา, 2528.
- ประณม จันทร์ทิพย์. “งานแนะแนวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา.” *วารสารแนะแนว กรมวิชาการ*. 6(2537):24.
- ผุสดี รุมาคม. *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2537.
- ภัทรกิตติ์ เนตินิยม. *การบริหารการเงินสำหรับ SMEs*. บริษัท เอ อาร์ บีซิเนส เพรส จำกัด: ปริญญา นิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546.
- ยุดา รักไทย, และสุภาวดี วิฑยะประพันธ์. *กลยุทธ์พันธมิตรธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2544.
- เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์. *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: อินเฮาส์ โนว์เลจ, 2537.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรรณชัย แสงทอง. “ผู้ประกอบการ.” *วารสารแนะแนว กรมวิชาการ*. 3(2550):11.
- วชิร โอภิชากร. *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมสร้างเสริมในครอบครัวและสถานศึกษากับจิตลักษณะที่เอื้อต่อการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้*. ปรียญานุพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- วิชิต วัชรานุกูล. “การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายพืชผลทางการเกษตรและการขายสัตว์.” *สรรพากรศาสตร์* 44, 2540.
- วินิจ วีรยางกูร. *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- วีรนาถ มานะกิจ. *การจัดการองค์กรและการบริหาร*. กรุงเทพฯ: รามคำแหง, 2533.
- วีรวิฑูร มาณะศิริานนท์, และณัฏฐพันธ์ เจริญนันท์. *การใช้ระบบ Balance Scorecard*. กรุงเทพฯ: Be Bright Books, 2546.
- ศศิเพ็ญ ใจเย็น. *คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต. ปทุมธานี*. ปรียญานุพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ, มหาวิทยาลัยรังสิต, 2554.
- ศิวาพร มณฑกานนท์, วรรณการ์ นิยมศิลป์, และนภาพร ชันชนภา. *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กึ่งจันทร์การพิมพ์, 2530.
- ศิริพร พงศ์ศิริโรจน์. *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2543.
- สมยศ นาวิการ. *การบริหารและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991, 2543.
- สีดา สอนศรี. *ภูมิหลังนักธุรกิจไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการศึกษานโยบายสาธารณะ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2531.
- อรพิน สันติศิริกุล. *หนังสือคู่มือมาตรฐานการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs การพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ*. เชียงใหม่ : ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.
- เอนกกุล กริแสง. *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์, 2520.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เอี่ยมพร วงศาโรจน์. *การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.*
- อำนาจ ชีระวนิช. *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.*
- Awamleh, N. i. A. H. K. *Managerial Innovation in the Civil Service in Jordan.* The Journal of Management Development, 2(1994):3.
- Bach, G.L. *Economics.* 7th ed. New Jersey: Prentice Hall, 1971.
- Beach, D.S. Personnel. *The Management of People at Work.* 4th ed. New York: Macmillan Publishing Co., Inc., 1980.
- Benjamin, Jane, and Chen, Yin-Lan E. *A Cross-Cultural Study of Motivation of Students Learning a Second Language.* The American Educational Research Association Annual Conference, Chicago, 2003.
- Blöndal, J.R., and J.K. Kristensen. "Budgeting in the Netherlands." OECD Journal on Budgeting. Volume 1, Number 3, OECD, Paris, 2002.
- Bygrave, W.D. *The Entrepreneurship Paradigm (I) : A Philosophical Look at Its Research Methodologies.* Entrepreneurship Theory and Practice, 1989.
- Cattell, R.B. Personality. *A Systematic Theoretical and Factual Study.* New York : McGraw Hill, 1950.
- Cooper, A. C., & Gimeno-Gascon, F. J. Entrepreneur, *Processes of Founding and New Firm Performance.* In Sexton, 1950.
- L. Donald, Kasarda, and D. John (Eds.). *The State of the Art of Entrepreneurship.* Boston, MA: PWS-Kent., 1992.
- Cropanzano, R., and Mitchell, M. "Social exchange theory: An interdisciplinary review". Journal of Management, 4(2005):9.
- DeFrias, C., and Schaie, K. W. *Perceptions of work environment and cognitive performance.* Experimental Aging Research, 2001.
- Dess, G.G., Lumpkin, G.T., and Taylor, M.L. *Strategic Management: Creating Competitive Advantages.* McGraw-Hill, USA, 2005

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Frese, M., Krauss, S., & Friedrich, C. Microenterprises in Zimbabwe. *The Function of Sociodemographic Factors, Psychological Strategies, Personal Initiative, and Goal Setting for Entrepreneurial Success*. In M. Frese (Ed.), *Success and Failure of Micro Business Owners in Africa*. Westport Connecticut: Quorum Books, 2000.
- George, J.M., and Jones, G.R. Understanding and managing. *Organizational Behavior*. 2nd ed. Massachusetts: Addison Wesley, 1999.
- Guilford, Jan S., and David, E. *Motivation and Modern Management*. California: Addison Wesley, 1970.
- Guilford, J.P. *The nature of Human Intelligence*. New York: McGraw-Hill, 1969.
- Hisrich, R., and Peters, M. *Entrepreneurship: Starting, Developing, and Managing a New Enterprise*. Irwin: Homewood, 1995.
- Iannarelli, Mischel, and Gooding. *Entrepreneurships*. The Dryden Press, 2008
- Judge, et al. "Personality and job satisfaction: The mediating role of job characteristics." *Journal of Applied Psychology*, 1(1999):13.
- Kristiansen, H. *Personality in Business*. New Jersey: Pearson Education, 2002.
- Kuratko, D. F., and Hodgetts, R. M. *Entrepreneurship: Theory, Process, Practice*. Fort Worth: Thomson South – Western, 1986.
- Miller Linsay, and Roger Ravell. "Self-Access Systems." *ELT Journal*. 1(1993):47.
- Longenecker, Justin G., and Charles D. Pringles. *Management*. 5th ed. Columbus, Charles E. Merrill Publishing Company, 1991.
- Maslow. *Motivation and Personnality*. New York : Harper and Row Publishers. Abraham, 1970
- Obschonka, M., Silbereisen, R. K., and Schmitt-Rodermund, E. *Successful entrepreneurship as developmental outcome a path model from a lifespan perspective of human development*. *European Psychologist*, 2011.
- Robbins, S. P. *Prentice Hall Organization Behavior : Concept, Controversies and Applications*. 7th ed. Englewood Cliffs; NJ : Prentice Hall, 1996.
- Schmitt-Rodermund. *Success Entrepreneurs*. n.p.: New York: 2011.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Steers, R. M., and Porter, L.W. *Motivation and Work Behavior*. New York: McGraw-Hall Book Company, 1979.

Webster, N. *Webster, s third new international Dictionary*. Springfield: M. A. Gand C. Merrian Co., 1966.

Yamane, Taro. *Statistics: An introductory analysis*. 2th ed. New York: Harper and Row, 1976.

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สายวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมวิจัยข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการค้นคว้าอิสระ ตามหลักสูตรปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต มีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดของท่าน

1. เพศ

1.ชาย 2.หญิง

2. อายุ

1.ต่ำกว่า20ปี 2. 20 ปี
 3. 21 ปี 4. 22 ปี
 5. 23 ปี 6. มากกว่า 23 ปี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

3. คณะที่ศึกษา

- 1.แพทยศาสตร์   2.ทันตแพทยศาสตร์   3.เภสัชศาสตร์   4.พยาบาล
 ศาสตร์
 5.เทคนิคการแพทย์   6.กายภาพบำบัด   7.แพทย์แผนตะวันออก
 8.ทัศนมาตรศาสตร์   9.วิทยาศาสตร์การแพทย์

4. ชั้นปี

- 1.ปี 1   2.ปี 2   3.ปี 3
 4.ปี 4   5.ปี 5   6.ปี 6

5. อาชีพผู้ปกครอง

- 1.ว่างงาน   2.พนักงานบริษัทเอกชน
 3.ธุรกิจส่วนตัว/อิสระ   4.ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. รายได้

1. น้อยกว่า 15,000 บาท   2. 15,000-20,000 บาท
 3. 20,001-25,000 บาท   4. 25,001-30,000 บาท
 มากกว่า 30,000

**ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยรังสิต (ต่อ)**

ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต										
36. ท่านมองเห็น โอกาสในวิกฤตต่างๆ										
37. ท่านสามารถนำจุดด้อยของผู้อื่น หรือ ผู้ประกอบการอื่นๆ มาสร้างจุดแข็งให้กับตนเอง ได้										
38. ท่านสามารถนำประสบการณ์ และความ ล้มเหลวมาปรับปรุงตนเองหรือกิจการต่างๆ ที่ตน ทำได้										
39. ท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพและ สมรรถนะในการปฏิบัติงานต่างๆ										
40. ท่านมองโลกในแง่ดีเสมอ										

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1) ดร. ณกมล จันทร์สม ผู้อำนวยการหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต
- 2) ผศ.ดร. รุจภา แพ่งเกสร
- 3) รศ.สมจิตร ล้วนจำเริญ

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

ภาคผนวก ก

แสดงผลการตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University

แสดงผลการตรวจสอบเครื่องมือ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งหาได้จากสูตร

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมของผู้ทรงคุณวุฒิ}}{\text{จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ}} = \frac{\sum R}{N}$$

แสดงในตาราง

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			คะแนน รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
ความกล้าเสี่ยง					
1. ท่านกล้าตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ	1	1	1	3	1.00
2. ท่านกล้าวางแผนก่อนการดำเนินการใดๆ เสมอ	1	1	1	3	1.00
3. ท่านกล้าลองทำในสิ่งที่แปลกใหม่ และ ไม่คุ้นเคย	1	1	1	3	1.00
4. ท่านกล้านำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ไม่มีผู้ใด ใช้มาก่อน มาใช้ในการดำเนินชีวิต และ การบริหารงานต่างๆ	1	1	1	3	1.00
5. ท่านสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงในการ ลงทุน	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
6.ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน การบริหาร และคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ เพื่อการบริหารงาน	1	1	1	3	1.00
7.ท่านมีความคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	1	1	1	3	1.00
8.ท่านสามารถประยุกต์ใช้ สิ่งใหม่ๆ เช่น ทฤษฎีใหม่ๆ นวัตกรรมใหม่ๆ หรือ สมมติฐานใหม่ๆ เพื่อปรับหาแนวทางที่ดีกว่า	1	1	1	3	1.00
9.ท่านสามารถ คิดค้น หรือ สร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่ๆ ได้	1	1	1	3	1.00
10.ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อปรับตนให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้	1	1	1	3	1.00
ความทะเยอทะยาน					
11.ท่านอดทนต่ออุปสรรค และพยายาม จนกว่าจะประสบความสำเร็จ	1	1	1	3	1.00
12.ท่านมุ่งมั่นให้เป็นที่ยอมรับและได้รับเกียรติในวงสังคม	1	1	1	3	1.00
13.ท่านต้องการให้งานหรือธุรกิจของท่าน มีความมั่นคงและสามารถสร้างผลกำไร	1	1	1	3	1.00
14.ท่านมีแรงผลักดันในการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้	1	1	1	3	1.00
15.ท่านมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

ความขยัน					
16.ท่านทุ่มเทให้กับการทำงาน	1	1	1	3	1.00
17.ท่านทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและตั้งใจ	1	1	1	3	1.00
18.ท่านทำงานด้วยความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่	1	1	1	3	1.00
19.ท่านรับผิดชอบในงานที่ทำเสมอ	1	1	1	3	1.00
20.ท่านมีความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียร	1	1	1	3	1.00
ความชำนาญ					
21.ท่านมีความรู้ความชำนาญและทักษะในวิชาชีพในการดำเนินกิจการต่างๆของตนเอง	1	1	1	3	1.00
22.ท่านมีทักษะในการบริหารจัดการ	1	1	1	3	1.00
23.ท่านสามารถบริหารกิจการต่างๆด้วยความมั่นคงและมั่นใจ	1	1	1	3	1.00
24.ท่านสามารถใช้ทักษะ และความรู้ของตนเองเพื่อลดการพึ่งพาจากผู้ชำนาญการด้านอื่นๆ	1	1	1	3	1.00
25.ท่านกำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินการต่างๆ และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

ความเชื่อมั่นในตนเอง					
26.ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง	1	1	1	3	1.00
27.ท่านมั่นใจว่าท่านสามารถทำงานต่างๆ ในประสบความสำเร็จได้	1	1	1	3	1.00
28.ท่านมั่นใจว่าสามารถบริหารงานได้ อย่างสมเหตุสมผล	1	1	1	3	1.00
29.ท่านมั่นใจว่าทำสามารถเอาชนะ อุปสรรคต่างๆได้	1	1	1	3	1.00
30.ท่านสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้อง	1	1	1	3	1.00
ความรับผิดชอบ					
31.ท่านเพียรทำงานให้เสร็จตรงตาม เป้าหมายเสมอ	1	1	1	3	1.00
32.ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความ รับผิดชอบต่อหน้าที่การงานแก่ผู้อื่น	1	1	1	3	1.00
33.ท่านเป็นคนตรงต่อเวลา	1	1	1	3	1.00
34.ท่านรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ มอบหมายเสมอ	1	1	1	3	1.00
35.ท่านสามารถยอมรับผิดจากผลเสียที่ เกิดจากการดำเนินงานที่ผิดพลาดของ ท่าน	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

ความสามารถในการหาโอกาสจากวิกฤต					
36.ท่านมองเห็น โอกาสในวิกฤตต่างๆ	1	1	1	3	1.00
37.ท่านสามารถนำจุดดีของผู้อื่น หรือ ผู้ประกอบการอื่นๆ มาสร้างจุดแข็งให้กับตนเองได้	1	1	1	3	1.00
38.ท่านสามารถนำประสบการณ์ และ ความล้มเหลวมาปรับปรุงตนเองหรือ กิจกรรมต่างๆที่ท่านทำได้	1	1	1	3	1.00
39.ท่านมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาคุณภาพ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานต่างๆ	1	1	1	3	1.00
40.ท่านมองโลกในแง่ดีเสมอ	1	1	1	3	1.00

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ชนาวุฒิ วจนประดิษฐ์
วัน เดือน ปีเกิด	25 กันยายน 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรสงคราม ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง), 2556 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ, 2558
ที่อยู่ปัจจุบัน	173/186 ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

มหาวิทยาลัยรังสิต
Rangsit University